

د یوشع کتاب

یوشع ته د خدای له خوا د کنعان د فتحې امر

۱ د موسی د مړینې څخه وروسته څښتن د موسی د مرستیال د نون زوی یوشع سره خبرې وکړې: ۲ >زما خدمتگار موسی مړ شوی دی. اوس ته د ټول قوم سره تیار شه او د اردن له سیند څخه هغې ځمکې ته واوړه چې زه یې هغوی یعنې اسرایلیانو ته ورکوم. ۳ لکه څنگه چې ما له موسی سره وعده کړې وه، په هر ځای چې تاسو قدم کېږدئ هغه به تاسو ته درکړم. ۴ ستاسو سیمه به د جنوبي دښتې څخه د لبنان تر غرونو پورې او د فرات د لوی سیند څخه یعنې د حیتیانو د ټول هېواد څخه په لوېدیځ کې د مدیترانې تر بحیرې پورې ورسېږي. ۵ ای یوشع، ترڅو چې ته ژوندی یې هیڅوک به ونه شي کولی چې ماتې درته درکړي. زه به ستا سره مل یم لکه څنگه چې د موسی سره وم. زه به همپشه ستا سره مل یم او تا به هیڅکله پرېږدم. ۶ نو قوی او زړور اوسه، ځکه څنگه چې دغه قوم هغه ځمکه چې د هغو د نیکونو سره مې وعده کړې ده نیسي، نو ته به د هغوی مشري کوي. ۷ نو قوی او ډېر زړور اوسه. په غور سره د هغه ټول شریعت څخه چې زما خدمتگار موسی درته درکړی دی اطاعت وکړه. د هغه هیڅ کومه برخه له نظره ونه غورزوې نو ته به په هر ځای کې بریالی اوسې. ۸ ستاسو په هغه عبادت کې چې په گډه سره کېږي باید همپشه د تورات کتاب په لوړ اواز سره ولولې. هغه شپه او ورځ مطالعه کړه او هرڅه چې په هغه کې لیکل شوي دي په غور سره د هغو څخه اطاعت وکړه. نو بیا به ته نېکمرغه او بریالی اوسې. ۹ دا په یاد ساته چې ما تاته حکم کړی دی چې قوی او زړور اوسه. مه وپرېږه او جرأت له لاسه مه ورکوه. زه ستا څښتن خدای یم او هر چېرې چې ځې زه به ستا سره مل یم.<

قوم ته د يوشع حکمونه

١٠ نو يوشع د اسراييلو مشرانو ته حکم وکړ: ١١ > په کمپ کې وگرځئ او خلکو ته ووايئ: يو څه خواړه تيار کړئ. ځکه چې تاسو به په درې ورځو کې د اردن له سيند څخه پورې وځئ او هغه ځمکه به ونيسئ چې زمونږ څښتن خدای يې درکوي.<

١٢ يوشع د روبين، جاد او د منسي نيمې قبيلې ته وويل: ١٣ > په ياد ساتئ چې د څښتن خدمتگار موسی^١ تاسو ته څنگه ويلي وو چې زمونږ څښتن خدای به تاسو ته دا ځمکه چې د اردن د سيند په ختيځه غاړه پرته ده درکړي چې هلته په سوله کې ژوند وکړئ. ١٤ ستاسو بڼځې، ماشومان او څاروي به دلته پاتې شي، مگر ستاسو هغه نفر چې په وسلو باندې سمبال دي بايد د نورو اسراييليانو څخه مخکې د سيند څخه تېر شي چې د هغوی سره مرسته وکړي ١٥ ترڅو هغوی هغه ځمکه ونيسي کومه چې د اردن د سيند په لوبديځ کې پرته ده او څښتن هغوی ته ورکړې ده. کله چې هغه د اسراييلو ټولو قبيلو ته ارامي راوستله، نو بيا تاسو کولی شئ چې بېرته راشئ او په خپله خاوره کې واوسېږئ کومه چې د اردن د سيند په ختيځ کې پرته ده او موسی^١ تاسو ته درکړې ده.<

١٦ هغوی يوشع ته په ځواب کې وويل: >څه چې تا مونږ ته ويلي دي هغه ټول به سرته ورسوو او هرچېرته چې مونږ لېرې هلته به ځو. ١٧ لکه څنگه چې مونږ همېشه د موسی^١ اطاعت کاوه، هماغه شان به ستا اطاعت کوو. زمونږ څښتن خدای دې ستا سره مل وي لکه څنگه چې د موسی^١ سره مل ؤ. ١٨ هرڅوک چې ستا په مقابل کې سرکشي وکړي يا ستا د کوم يو حکم څخه سرغړونه وکړي هغه به وژل کېږي. نو قوي او زړور اوسه!<

اریحا ته د یوشع له خوا د جاسوسانو لپړل

۲ (۱) بیا د نون زوی یوشع د شطیم له کمپ څخه په پټه دوه جاسوسان د دې حکم سره ولپړل چې لاړ شي او د کنعان د خاورې او په خاصه توګه د اریحا د ښار وضع وڅېړي. کله چې هغوی ښار ته ورسېدل، نو هغوی لاړل چې د راحاب په نوم د یوې فاحشې په کور کې شپه تېره کړي. (۲) د اریحا پادشاه خبر شو چې نن شپه ځینې اسرائیلیان راغلي دي چې په دې خاوره کې جاسوسي وکړي، (۳) نو هغه راحاب ته دا پیغام وروولېره: <هغه خلک چې ستا کور ته راغلي دي غواړي چې د ټولې خاورې جاسوسي وکړي! هغوی بیرون راوباسه!>

(۴) - (۶) هغې په ځواب کې وویل: <ځینې خلک زما کور ته راغلي وو، مګر زه نه پوهېږم چې هغوی د کوم ځای وو. هغوی د لمر پرېواته په وخت کې مخکې له دې چې د ښار دروازه وتړل شي لاړل. زه پوه نشوم چې هغوی چېرته تلل، خو که چېرې تاسو ژر ورپسې ورشئ نو کولی شئ چې هغوی ونیسئ.> (راحاب هغه دوه جاسوسان د بام سرته بیولي وو او هغوی یې د کتان د بوټو د ډنډرو لاندې چې هلته یې ایښي وو پټ کړي وو.) (۷) د پادشاه نفر د ښار څخه لاړل او بیا دروازه بنده شوه. هغوی د اسرائیلي جاسوسانو د لټولو په خاطر تر هغه ځای پورې لاړل په کوم ځای کې چې خلک به د اردن له سیند څخه تېرېدل.

(۸) د شپې له خوا مخکې له دې چې جاسوسان ویده شي، راحاب بام ته وروختله (۹) او هغوی ته یې وویل: <زه پوهېږم چې څښتن دا ځمکه تاسو ته درکړې ده او هرڅوک په دې هېواد کې ستاسو څخه سخت وپریږي. (۱۰) مونږ اورېدلي دي چې تاسو له مصر څخه راوتلی نو څښتن څنګه ستاسو په مخکې د سرې بحیرې اوبه وچې کړې. او مونږ خبر یو چې تاسو څنګه د اموریانو دوه پادشاهان یعنې سیحون او عوج د اردن د سیند په ختیځ

کې ووژل. (۱۱) څنگه چې مونږ له دې څخه خبر شو، نو ووپرېدو او خپل جرأت مو له لاسه ورکړ. ځکه چې ستاسو څښتن خدای د ځمکې او اسمان خدای دی. (۱۲) نو اوس ماته د هغه په نوم قسم وخورئ چې تاسو به زما د کورنۍ سره داسې له مهربانۍ څخه ډکه رویه کوئ، لکه څنگه چې ما ستاسو سره کړې ده او ماته یوه داسې نښه راکړئ چې په تاسو باندې اعتبار وکړم. (۱۳) زما سره وعده وکړئ چې زما مور او پلار، زما وروڼه او خوښې او د هغوی ټولې کورنۍ به ژغورئ! مونږ مه پرېږدئ چې مړه شو. (۱۴) هغو سړیو هغې ته وویل: ځکه چېرې مونږ په خپلې خبرې باندې عمل ونه کړ نو خدای دې زمونږ ژوند واخلي! که چېرې ته چاته ونه وایې چې مونږ څه کوو، مونږ ستا سره وعده کوو کله چې څښتن مونږ ته دا ځمکه راکړي مونږ به ستا سره نښه رویه وکړو. (۱۵) نو راحاب هغوی په یوې رسۍ باندې د کړکۍ په لار نښکته کړل، ځکه چې په کوم کور کې چې هغه اوسېدله هغه د ښار په دېوال باندې ؤ. (۱۶) راحاب هغوی ته وویل: <غونډیو ته لاړ شئ، که نه، نو د پادشاه نفر به تاسو راپیدا کړي. درې ورځې هلته ځانونه پټ کړئ ترڅو هغوی بېرته راشي، وروسته بیا کولی شئ چې په خپله لاره باندې لاړ شئ.>

(۱۷) سړیو هغې ته وویل: <په کومه وعده باندې چې تا مونږ مجبور کړو په هغې باندې به عمل کوو. (۱۸) هغه څه چې ته یې باید وکړې دا دي: کله چې مونږ ستاسو په خاوره باندې حمله وکړه، دا سور مزی په هغې کړکۍ باندې وتره چې تا ورباندې رانښکته کړو. خپل پلار، مور، وروڼه او د خپل پلار ټوله کورنۍ په خپل کور کې سره راغونډ کړه. (۱۹) که چېرې څوک ستا د کور څخه ووزي، د هغه خون به د هغه په خپله غاړه وي او مسئولیت به یې زمونږ په غاړه نه وي. مگر که چېرې ستا په کور کې چاته زیان ورسېږي، بیا به مسئولیت زمونږ په غاړه وي. (۲۰) مگر که چېرې چاته ووايې چې مونږ څه کوو، نو بیا به مونږ مجبور نه یو په هغې وعده باندې ټینګ پاتې شو کومه چې تا په مونږ باندې کړې وه.> (۲۱) راحاب دا خبره ومنله او هغوی یې رخصت کړل. کله چې هغوی لاړل، هغې په کړکۍ باندې سور مزی وتره.

٢٢ هغه جاسوسان غونډيو ته لارل او پټ شول. د پادشاه نفرو درې ورځې د هغې سيمې ټولې لارې ولټولې، خو هغوی يې پيدا نكړل، نو هغوی بېرته اريحا ته راستانه شول. ٢٣ بيا هغه دوه جاسوسان د غونډيو څخه راکوز شول، د اردن له سيند څخه تېر شول او بېرته يوشع ته ورغلل. هرڅه چې په هغوی باندې تېر شوي وو هغه ته يې بيان کړل. ٢٤ هغوی يوشع ته وويل: <مونږ باور لرو چې څښتن مونږ ته هغه ټول هېواد راکړی دی. د هغه ځای ټول خلک زمونږ څخه سخت وپريږي.>

د اردن د سيند څخه د اسراييلو د قوم تېرېدل

٣ سبا سهار يوشع او د اسراييلو ټول قوم وختي پاڅېدل، د هغه کمپ څخه چې په شطيم کې ؤ روان شول او د اردن سيند ته لارل. هلته يې خېمې ودرولې او د دې انتظار يې کاوه چې له هغه ځای څخه پورې وزي. ٢٥ درې ورځې وروسته د قوم مشران په کمپ کې وگرځېدل ٢٦ او خلکو ته يې وويل: <کله چې تاسو زمونږ د څښتن خدای د لوظ صندوق چې کاهنان يې انتقالوي ووينئ، نو د خپلو ځايونو څخه روان شئ او په هغه پسې لار شئ. ٢٧ بيا به تاسو پوه شئ چې په کومه لاره باندې لار شئ ځکه چې مخکې تاسو په دې لار باندې نه يئ تللي. مگر د لوظ صندوق ته به نژدې نه ورځئ، د هغه څخه د نهه سوه مترو په فاصله شاته اوسئ.>

٢٨ يوشع قوم ته وويل: <ځانونه پاک کړئ، ځکه چې څښتن به سبا ستاسو په منځ کې لويه معجزه وښايي.> ٢٩ بيا هغه کاهنانو ته وويل چې د لوظ صندوق واخلي او د هغه سره دې د قوم په منځ کې ځي. نو څه چې هغه وويل هغوی هماغسې وکړل.

٣٠ څښتن يوشع ته وويل: <زه به سر له نن څخه د اسراييلو قوم دې ته مجبور کړم چې د يو لوی سړي په توگه ستا احترام وکړي او هغوی به په دې پوه شي چې زه ستا سره مل

يم لکه څنگه چې د موسى^۱ سره مل وم. (۸) هغو کاهنانو ته چې د لوظ صندوق وړي
ووايه کله چې دوی د اردن سيند ته ورسېږي، بايد سيند ته ننوزي او د سيند د غاړې سره
نژدې دې ودرېږي. <

(۹) بيا يوشع اسراييليانو ته وويل: >دلته راشئ او د خپل څښتن خدای خبرو ته غوږ
ونيسئ. (۱۰) نن به تاسو پوه شئ چې ژوندی خدای ستاسو سره مل دی. هغه به بېشکه
کنعانيان، حيتيان، حويان، فرزبان، جرجاشيان، اموريان او ييوسيان ستاسو له مخې څخه
لېږي کړي. (۱۱) گورئ، د ټولې دنيا د څښتن د لوظ صندوق به د اردن د سيند څخه په
تېرېدلو کې ستاسو لارښوونه کوي.

(۱۲) نو د اسراييلو د قبيلو څخه دولس نفره وټاکئ يعنې د هرې قبيلې څخه يو يو نفر. (۱۳)
کله چې کاهنان چې د ټولې دنيا د څښتن د لوظ صندوق انتقالوي خپلې پښې په اوبو کې
کېږدي، د اردن د سيند اوبه به ودرېږي او کومې اوبه چې لاندې راځي هغه به په يو ځای
کې سره راغونډې شي. <

(۱۴) - (۱۵) دا د لو کولو وخت ؤ او اوبه د سيند له غاړو څخه پورته شوې وي. کله چې
خلک د کمپ څخه روان شول چې د اردن له سيند څخه تېر شي، نو هغه کاهنان چې د
لوظ صندوق يې انتقالاوه د هغوی په مخ کې روان شول. څنگه چې کاهنانو په سيند کې قدم
کېښود، (۱۶) اوبه ودرېدې او په يوې لېږې فاصلې کې په يو ښار کې چې آدم بلل کېده او
د زرتان د ښار په څنگ کې ؤ يوځای غونډې شوې او کومې اوبه چې لاندې د ارام درياب
ته رابېږدې، هغه په بشپړه توگه بېلې شوې. نو قوم اريحا ته مخامخ پورې وت. (۱۷) په
داسې حال کې چې قوم په وچه ځمکه باندې تېرېده، هغه کاهنان چې د څښتن د لوظ
صندوق يې انتقالاوه تر هغه وخته پورې د اردن د سيند په منځ کې په وچه ځمکه باندې
ولاړ وو ترڅو ټول قوم بلې غاړې ته ورپورې وت.

د یادگاري تیرو ودرول

۴ (۱) کله چې ټول قوم د اردن له سیند څخه تېر شو، څښتن یوشع ته وویل: (۲) > اسرائیلو د قوم څخه دولس تنه وټاکه یعنې د هرې قبیلې څخه یو یو نفر (۳) او هغوی ته حکم وکړه چې د اردن د سیند له منځ څخه یعنې له هماغه ځای څخه چېرته چې کاهنان ولاړ وو دولس تیرې راواخلي. هغوی ته ووايه چې دا تیرې له ځانه سره یوسي او په هغه ځای کې یې کېږدي چېرته چې تاسو نن شپه خپمې ودروئ.<

(۴) نو یوشع هغه دولس نفره کوم چې هغه غوره کړي وو، راوغوښتل (۵) او هغوی ته یې وویل: > د اردن د سیند منځ ته هغه ځای ته چې د لوظ صندوق په کې دی لاړ شی. تاسو هر یو د اسرائیلو د قبیلو د شمېر په مطابق یوه یوه تیره واخلي او په خپلو اوږو باندې یې کېږدئ. (۶) دا تیرې به خلکو ته هغه کارونه ورپه یادوي کوم چې څښتن کړي دي. په راتلونکي کې کله چې ستاسو اولادونه درڅخه پوښتنه وکړي چې دا تیرې ستاسو دپاره څه معنی لري؟ (۷) تاسو به هغوی ته وایئ کله چې د څښتن د لوظ صندوق د اردن د سیند څخه تېرېده د سیند اوبه ودرېدلې. دا تیرې به همېشه د اسرائیلو قوم ته دا خبره ورپه یادوي چې دلته څه پېښ شول.<

(۸) هغو نفرو د یوشع حکمونه په ځای کړل. څنگه چې څښتن په یوشع باندې امر کړی ؤ، هغوی د اردن د سیند له منځ څخه دولس تیرې راواخیستي یعنې د اسرائیلو د هرې قبیلې دپاره یوه تیره وه. هغوی دا تیرې د خپمو د ودرولو ځای ته یوړې او هلته یې کېښودې. (۹) یوشع د اردن د سیند په منځ کې چېرته چې د لوظ د صندوق وړونکي کاهنان ولاړ وو هم دولس تیرې ودرولې. (هغه تیرې تر اوسه پورې هلته دي.) (۱۰) کاهنان تر هغه وخته پورې د اردن د سیند په منځ کې ولاړ پاتې شول ترڅو چې قوم هغه ټول کارونه سرته ورسول چې څښتن په یوشع باندې د هغو حکم کړی ؤ. دا هغه څه وو چې موسی هم

مخکې یوشع ته حکم کړی ؤ.

نو قوم په بیره د اردن له سیند څخه تېر شو. (۱۱) کله چې هغوی ټول بلې غاړې ته پورې وتل، کاهنان د څښتن د لوظ د صندوق سره د قوم په مخ کې پورې وتل. (۱۲) د روبین او جاد د قبیلو او د منسي د نیمې قبیلې نفر د جگړې دپاره تیار وو او لکه څنګه چې موسی هغوی ته ویلي وو، هغوی د پاتې قوم په مخ کې پورې وتل. (۱۳) تقریباً څلوېښت زره نفر د جگړې دپاره تیار وو او هغوی د څښتن په حضور کې هغه ډاګ ته چې اریحا ته نژدې ؤ، ورتېر شول. (۱۴) په هغه ورځ څښتن یوشع د ټولو اسراییلو په نظر کې سرلوړی کړ. ترڅو پورې چې هغه ژوندی ؤ هغوی د هغه احترام کاوه لکه څنګه چې هغوی د موسی احترام کاوه.

(۱۵) بیا څښتن یوشع ته وویل (۱۶) چې په هغو کاهنانو باندې چې د لوظ صندوق انتقالوي امر وکړي چې د اردن له سیند څخه راووزي. (۱۷) یوشع هماغسې وکړل (۱۸) او کله چې کاهنان د سیند غاړې ته ورسېدل نو سمدلاسه د سیند اوبو بېرته په بهېدلو شروع وکړه او د سیلاب په شان بیا د سیند له غاړو څخه پورته شولې.

(۱۹) د اولې میاشتې په لسمه ورځ قوم د اردن له سیند څخه تېر شو او په جلجال کې یې چې د اریحا ختیځې خواته پروت ؤ خپمې ودرولې. (۲۰) یوشع په جلجال کې هغه دولس تیرې ودرولې کومې چې هغوی د اردن له سیند څخه راویستلې وې. (۲۱) هغه د اسراییلو خلکو ته وویل: >په راتلونکي کې کله چې ستاسو اولادونه ستاسو څخه پوښتنه وکړي چې دا تیرې څه معنی لري؟ (۲۲) تاسو به هغوی ته د هغه وخت په باره کې ووايي چې اسراییلیان د اردن په سیند کې په وچه ځمکه باندې پورې وتل. (۲۳) هغوی ته ووايي چې زمونږ څښتن خدای زمونږ په خاطر د اردن د سیند اوبه وچې کړې ترڅو مونږ ورڅخه تېر شو، لکه څنګه چې هغه زمونږ دپاره د سرې بحیرې اوبه وچې کړې وې. (۲۴) هغه دا

کارونه ځکه وکړل چې د ځمکې په مخ ټول قومونه پوه شي چې د څښتن قدرت څومره زیات دی او تاسو به د تل دپاره د خپل څښتن خدای څخه وپره کوئ.

۵ د اموریانو ټولو پادشاهانو چې د اردن د سیند په لوبدیک کې وو او د کنعانیانو ټولو پادشاهانو چې د مدیترانې د بحیرې په غاړه وو واورېدل چې څښتن د اردن سیند تر هغه وخته پورې وچ کړی و ترڅو د اسراییلو قوم له هغه څخه تېر شو. هغوی واورېدل او نور یې دا جرئت نه درلود چې د اسراییلو سره مخامخ شي.

په جلال کې سنتگیری

۲ په هغه وخت کې څښتن یوشع ته وویل: <د بکری له تیرې څخه چرې جوړې کړه او پاتې اسراییلیان سنت کړه.> ۳ نو څنگه چې څښتن حکم کړی و یوشع هماغسې وکړل او اسراییلیان یې په هغه ځای کې سنت کړل چې د سنت گیری د غونډۍ په نوم یاد شو. ۴ نو په دې خاطر هغه داسې وکړل. هغه ټول نارینه یعنې ټول جنگي نفر چې د مصر څخه راوتلي وو د سفر په دوران کې په دښته کې مړه شول. ۵ هغه خلک چې د مصر څخه راوتلي وو هغوی ټول سنت شوي وو، مگر هغه ټول خلک چې د سفر په دوران کې په دښته کې زېږېدلي وو هغوی سنت شوي نه وو. ۶ اسراییلیانو څلوېښت کاله په دښته کې سفر وکړ، ترڅو ټول خلک یعنې د قوم ټول جنگي نفر چې د مصر څخه راوتل مړه شول ځکه چې د څښتن د امر څخه یې سرغړونه کړې وه. لکه څنگه چې څښتن قسم خوړلی و هغوی ته اجازه ورنه کړای شوه چې هغه غني او حاصلخېزه ځمکه وويني چې د هغو د نیکونو سره یې وعده کړې وه. ۷ د دغو خلکو زامن هیڅکله سنت شوي نه وو او دا هغه نوی نسل و کوم چې یوشع سنت کړ.

۸ کله چې د اسراییلو ټول نارینه سنت شول، هغوی تر هغې پورې په کمپ کې پاتې

شول ترڅو چې زخمونه يې روغ شول. (۹) څښتن يوشع ته وويل: <دا زما د قوم دپاره د شرم خبره وه چې په مصر کې دې غلامان وي، خو ما نن هغه رسوايي لېرې کړه.> نو اسراييليانو دغه ځای د جلجال په نوم یاد کړ او تر اوسه پورې په دې نوم یادېږي.

(۱۰) کله چې اسراييليانو په جلجال کې اريحا ته نژدې په ډاگ کې خېمې ودرولې، هغوی د مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام د فسحې اختر ولمانځه. (۱۱) راتلونکې ورځ اول ځل و چې هغوی د کنعان د محصولاتو څخه خواړه وخورل يعنې وريټې شوې غلې دانې او فطيره ډوډۍ. (۱۲) له هماغې ورځې څخه د خدای له خوا د من رالېږل بند شول او د اسراييلو دپاره نور من نه پيدا کېده. له هماغه وخت څخه هغوی هغه څه خورل چې په کنعان کې پيدا کېدل.

د اسراييلو له خوا د اريحا نيول

(۱۳) يو وخت يوشع اريحا ته نژدې و، چې ناڅاپه يې يو سړی وليد چې د هغه مخې ته ولاړ و او په لاس کې يې توره وه. يوشع هغه ته ورغی او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <ته زموږ په خوا يې که زموږ د دښمنانو په خوا؟>

(۱۴) هغه په ځواب کې وويل: <هيڅ يو نه، زه اوس د څښتن د لښکر د قوماندان په توگه راغلی يم.> بيا يوشع په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او ويې ويل: <صاحبه، زه ستاسو خدمتگار يم. زما څخه څه غواړئ چې ويې کړم؟>

(۱۵) د څښتن د لښکر قوماندان هغه ته وويل: <خپلې خپلې وباسه ځکه چې ته په سپېڅلې ځمکې باندې ولاړ يې.> او يوشع همداسې وکړل.

د اريحا سقوط

٦ (١) د اريحا خلکو د اسراييليانو له وپري د بنار دروازي کلکې وتړلې او د هغه ساتنه کېده. هيچا نه شو کولی چې بنار ته ننوزي يا د بنار څخه ووزي. (٢) خښتن يوشع ته وويل: <زه اريحا د هغه د پادشاه او د هغه د زړورو عسکرو سره تاته تسليموم. (٣) ته او ستا عسکر بايد شپږ ورځې د ورځې يو ځل د بنار څخه گردچاپېره وگرځي. (٤) اووه کاهنان چې هر يو سره سرنی وي هغوی دې د لوظ د صندوق په مخ کې روان شي. په اوومه ورځ په داسې حال کې چې کاهنان به خپل سرنی ووهي، تاسو ټول اووه ځله د بنار څخه گردچاپېره وگرځي. (٥) بيا دې هغوی په اوږد اواز سره سرنی ووهي. څنگه چې تاسو هغه واورئ، ټول خلک دې په لوړ اواز چيغې ووهي، نو د بنار دېوالونه به راپرېوزي. بيا به ټول لښکر مخامخ بنار ته ننوزي.>

(٦) يوشع کاهنان راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: <د لوظ صندوق واخلي او اووه تنه د سرنیو سره د هغه په مخ کې حرکت وکړئ.> (٧) بيا هغه قوم ته حکم وکړ: <د بنار څخه گردچاپېره وگرځي او وسله وال ساتونکي دې د خښتن د لوظ د صندوق په مخ کې روان وي.>

(٨) څنگه چې يوشع قوم ته وينا وکړه، هغه اووه کاهنان چې سرنی يې وړل هغوی مخکې روان شول، خپل سرنی يې وهل او د خښتن د لوظ صندوق د هغوی پسې و. (٩) وسله وال ساتونکي د هغو کاهنانو په مخ کې چې سرنی يې وهل روان وو او شاتنی ساتونکي ډله د صندوق پسې روانه وه. په دغه ټول وخت کې سرنی وهل کېدل. (١٠) مگر يوشع په قوم باندې امر وکړ: <چيغې مه وهئ، ترڅو پورې چې زه تاسو ته حکم ونه کړم تاسو به هيڅ نه وايئ.> (١١) نو يوشع وويل چې د خښتن د لوظ صندوق دې يو ځل د بنار څخه گردچاپېره وگرځوي. بيا ټول خلک بېرته کمپ ته راغلل او هلته يې شپه تېره کړه.

۱۲) یوشع سهار وختي پاڅېده او کاهنانو او خپلو نفرو ته يې هماغه حکم وکړ. نو هغو کاهنانو چې د لوظ د صندوق د انتقالولو حکم ورته شوی و هغه په خپلو اوږو باندې کېښود.

۱۳) بيا هغوی لکه د تېرې ورځې په شان په هماغه ترتيب سره د ښار گردچاپېره وگرځېدل. اول هغه ساتونکي چې مخکې روان وو، بيا هغه کاهنان چې د گرځېدلو په حال کې به يې هر وخت سړني وهل، ورپسې هغه کاهنان چې د څښتن د لوظ صندوق يې انتقالاوه او په آخره کې شاتنی ساتونکې ډله. ۱۴) نو په دوهمه ورځ هغوی بيا يو ځل د ښار څخه گردچاپېره وگرځېدل او وروسته کمپ ته راستانه شول. هغوی شپږ ورځې دا کار وکړ.

۱۵) په اوومه ورځ هغوی د سباوون په وخت پاڅېدل او په همدې ډول اووه ځلې د ښار څخه گردچاپېره وگرځېدل. دا يوازینی ورځ وه چې هغوی اووه ځلې داسې وکړل. ۱۶) په اووم ځل کله چې کاهنانو سړني ووهل، یوشع په قوم باندې امر وکړ: <چيغې ووهئ! ځکه چې څښتن دا ښار تاسو ته درکړی دی! ۱۷) دا ښار او هرڅه چې په کې دي هغه بايد څښتن ته د نذرانې په توگه بېخي له منځه يوړل شي. يوازې راحاب فاحشه او د هغې کورنۍ دې ژوندي پاتې شي ځکه چې هغې زمونږ جاسوسان پټ کړي وو. ۱۸) خو تاسو بايد هيڅ شی کوم چې له منځه وړل کيږي وانځلی، که تاسو يې واخلي، نو د اسرايلو په کمپ باندې به مصيبت او تباهي راولی. ۱۹) ټول سپين زر او سره زر او د برنجو او اوسپنې شيان خاص د څښتن دي او د هغه په خزانه کې بايد کېښودل شي.>

۲۰) نو کاهنانو سړني ووهل. څنگه چې قوم د سړنيو غږ واورېده، هغوی په لوړ اواز چيغې ووهلې او ناڅاپه د اريحا د ښار دېوالونه راولوېدل. نو بيا ټول لښکر نېغ په نېغه غونډۍ ته وروخت. هغوی ښار ته ننوتل او هغه يې ونيوه. ۲۱) هغوی په خپلو تورو باندې په ښار کې ټول خلک يعنې سړي، ښځې، ځوان او زوړ ټول ووژل. همدارنگه هغوی غوايان، پسونه او خره هم ووژل.

٢٢ نو بيا يوشع هغو دوو نفرو ته چې جاسوسي يې کړې وه وويل: <تاسو د هغې فاحشې کور ته ورننوزئ او لکه څنگه چې مو د هغې سره وعده کړې وه، هغه او د هغې کورنۍ راوباسئ.> ٢٣ نو هغوی لارل او راحاب يې د هغې د پلار او مور، ورونو او د هغې د ټولې کورنۍ سره راوويستل. هغوی د راحاب ټوله کورنۍ يو خوندي ځای ته چې د اسراييلو کمپ ته نژدې ؤ يوړله. ٢٤ بيا د اسراييلو لښکرو ټول ښار د هرڅه سره وسوزاوه، مگر هغوی سپين زر او سره زر او د برنجو او اوسپنې شيان د څښتن د کور په خزانه کې کېښودل. ٢٥ مگر يوشع د راحاب فاحشې او د هغې د کورنۍ او ټولو خپلوانو ژوند وژغوره، ځکه چې هغې هغه جاسوسان پټ کړي وو چې يوشع اريحا ته لېرلي وو. (د هغې اولاده تر نن ورځې پورې په اسراييلو کې اوسېږي.)

٢٦ کله چې اريحا ورانه شوه، نو يوشع په کلکه خبردارۍ ورکړ: <هرڅوک چې د اريحا د ښار د بيا ودانولو هڅه وکړي، څښتن به په هغه باندې لعنت ووايي: هرڅوک چې د هغه ته داب کېږدي خپل مشر زوی به له لاسه ورکړي.>

هرڅوک چې د هغه دروازې جوړې کړي خپل کشر زوی به له لاسه ورکړي.>

٢٧ نو څښتن د يوشع سره مل ؤ او د هغه شهرت په ټول هېواد کې خپور شو.

د عخان گناه

٧ ١ څښتن اسراييلو ته حکم کړی ؤ چې د اريحا څخه هيڅ داسې شی چې بايد له منځه وړل شوی وای وانه خيستل شي، خو د هغه څخه سرغړونه وشوه. يو سړی چې عخان نومېده د دې حکم څخه يې سرغړونه وکړه نو څښتن په اسراييلو باندې سخت په قهر

شو. (عخان د کرمي زوی، د زبدي لمسی او د زارح د طایفې څخه ؤ، دا د یهودا د قبیلې یوه برخه وه.)

۲ یوشع له اریحا څخه د عای ښار ته یو څو نفره ولېږل چې لار شي او هغه خاوره وگوري. عای بیت آون ته نژدې او د بیت ئیل په ختیځ کې ؤ. کله چې هغوی دا کار وکړ، ۳ هغوی بېرته راغلل او یوشع ته یې خبر ورکړ: <دا لازمه نه ده چې ټول لښکر په عای باندې حمله وکړي. یوازې دوه یا درې زره نفر ولېږه. ټول لښکر د جنگ دپاره هلته مه لېږه، ۴ ځکه چې هغه لوی ښار نه دی.> نو نژدې درې زره اسرایلیانو په هغوی باندې حمله وکړه، مگر په شا تگ ته مجبور شول. ۵ د عای جنگیالیو هغوی د ښار له دروازې څخه د تیرو تر کانونو پورې تعقیب کړل او د غونډۍ څخه د کوزېدلو په وخت کې یې له هغوی څخه نژدې شپږ دېرش تنه ووژل. بیا اسرایلیانو خپل جرأت له لاسه ورکړ او ووېرېدل.

۶ یوشع او د اسرایلو مشرانو له ډېره غمه خپل کالي وشلول، په خپلو سرونو باندې یې خاورې باد کړې او تر لمړیږ بواته پورې د څښتن د لوظ د صندوق په مخکې په ځمکه باندې پرمخې پرېوتل. ۷ یوشع وویل: <ای څښتن تعالی! تا ولې د اردن له سیند څخه راپورې ویستلو؟ د دې دپاره چې مونږ د اموریانو په لاس کې ورکړې چې له منځه مو یوسي؟ ولې مونږ د اردن د سیند په بله غاړه باندې پاتې نه شو؟> ۸ ای څښتنه، اوس چې اسرایلیان له دښمن څخه په شا شوي دي، زه نه پوهېږم چې څه ووايم. ۹ کنعانیان او د هېواد نور خلک به له دې څخه خبر شي. هغوی به مونږ محاصره کړي او زمونږ نوم به د ځمکې له منځ څخه ورک کړي! بیا به ته د خپل عزت د ساتلو دپاره څه وکړي؟>

۱۰ څښتن یوشع ته وویل: <پاڅېره! ولې داسې پرمخې پروت یې؟> ۱۱ د اسرایلو خلکو گناه کړې ده! هغوی زما هغه تړون مات کړی دی کوم چې ما په هغوی باندې حکم کړی ؤ چې عمل ورباندې وکړي. هغوی د هغو شیانو څخه چې باید له منځه وړل شوي

واى ځينې شيان وړي دي. هغه يې غلا كړل، د خپلو شيانو سره يې كېښودل او د هغو په هكله يې درواغ وويل. (۱۲) له همدې كبله اسراييليان د خپلو دښمنانو په مقابل كې نه شي ودرېدلى. هغوى ځكه د خپلو دښمنانو څخه په شا كيرې او تنبتي چې هغوى خپله په تباهي باندې محكوم شوي دي! زه به تر هغې پورې نور د هغوى سره نه اوسم ترڅو هغه شيان له منځه يونسې چې د هغو د له منځه وړلو حكم ورباندې شوى دى. (۱۳) لار شه، خپل قوم پاك كړه او هغوى تيار كړه چې زما حضور ته راشي. هغوى ته ووايه چې سبا تيار شي، ځكه چې زه د اسراييلو څښتن خداى داسې وايم: اى د اسراييلو خلكو، تاسو سره يو څه شيان شته چې ما د هغو د له منځه وړلو حكم درباندي كړى دى! تاسو تر هغه وخته پورې د خپلو دښمنانو په مقابل كې نه شئ ودرېدلى ترڅو دا شيان له ځانه لېرې نه كړئ! (۱۴) سبا سهار ټول سره راغونډ شئ. تاسو به قبيله په قبيله رامخكې شئ او څښتن به وښايي چې كومه قبيله گناهكاره ده. بيا به د هماغې قبيلې طايفې مخكې راشي او څښتن به وښايي چې كومه طايفه گناهكاره ده. بيا دې د هماغې طايفې كورنۍ راشي او څښتن به گناهكاره كورنۍ په گوته كړي. په آخره كې دې د هماغې كورنۍ نفر راشي. (۱۵) د چا سره چې هغه شيان پيدا شي كوم چې بايد له منځه وړل شوي واى، نو هغه نفر بايد د خپلې كورنۍ سره ووژل شي، د هغوى مړي دې وسوزول شي او مال او جايداد دې يې په اور كې وغورزول شي. ځكه چې هغه زما تړون مات كړى دى او اسراييليان يې سخت شرمولي دي.

(۱۶) يوشع سهار وختي پاڅېده او هره قبيله يې د څښتن حضور ته راوستله، چېرته چې څښتن وښودله چې د يهودا قبيله گناهكاره وه. (۱۷) بيا يوشع د يهودا طايفې راوستلې او څښتن وښودله چې د زارح طايفه گناهكاره وه. هغه د زارح د طايفې يوه يوه كورنۍ راوستله او څښتن وښودله چې د زبدي كورنۍ گناهكاره وه. (۱۸) په آخره كې يوشع د زبدي د كورنۍ يو يو نفر رامخته كړ او څښتن وښودل چې عخان گناهكار ؤ. (۱۹) يوشع عخان ته وويل: <زما زويه، د اسراييلو د څښتن خداى په مخكې رښتيا ووايه او اقرار وكړه. اوس ماته ووايه چې تا څه كړي دي. زما څخه د دې خبرې د پټولو هڅه مه كوه.>

٢٠) عخان په ځواب کې وويل: <دا رښتيا دي! ما د اسراييلو د څښتن خدای په مقابل کې گناه کړې ده او دا هغه څه دي چې ما کړي دي. (٢١) د هغو شيانو په منځ کې چې مونږ ونيول ما يوه بنايسته بابلي چپنه، دوه کيلوگرامه سپين زر او د سرو زرو سپيڅ چې وزن يې نيم کيلوگرام ؤ وليدل، هغه زما ډېر خوښ شول او ما واخيستل. تاسو به هغه زما د خپمې په منځ کې پيدا کړئ، هغه هلته ښخ دي او د ټولو لاندې سپين زر دي.>

٢٢) نو يوشع يو څو نفره ولېږل. هغوی خپمې ته منډه کړه او ويې ليدل چې هغه شيان په رښتيا هلته ښخ وو او د هغو لاندې سپين زر وو. (٢٣) هغوی دا شيان له خپمې څخه راوويستل، يوشع او ټولو اسراييليانو ته يې وروړل او د څښتن په حضور کې يې کېښودل. (٢٤) بيا يوشع د اسراييلو د ټول قوم سره عخان، سپين زر، چپنه، د سرو زرو سپيڅ، د هغه زامن او لورگانې، پادې، خره او پسونه، د هغه خپمه او هرڅه يې چې درلودل د <مصيبت درې> ته يوړل. (٢٥) يوشع عخان ته وويل: <تا ولې په مونږ باندې داسې مصيبت راوست؟ اوس به څښتن په تا باندې مصيبت راوولي!> بيا ټول قوم عخان او د هغه کورنۍ تر مرگه سنگسار کړل. هغوی مړي د عخان د مال او جايداد سره يوځای وسوزول. (٢٦) په هغوی باندې يې د تيږو يوه لويه ډېرۍ جوړه کړه چې تر نن ورځې پورې هلته پاتې ده. بيا د څښتن سخت قهر سوړ شو. له دې کبله دا ځای له هغه وخته راهيسې د مصيبت د درې په نوم يادېږي.

د عای نيول او له منځه وړل

٨) ١) څښتن يوشع ته وويل: <مه وپرېږه او مه بې زړه کېږه. ټول لښکر له ځان سره واخله او عای ته لاړ شه. زه به تا د عای په پادشاه، د هغه په خلکو او ښار باندې بريالی کړم او د هغه خاوره به ستا شي. (٢) ته به د عای او د هغه د پادشاه سره داسې کار وکړې لکه څنگه چې دې د اريحا او د هغه ځای د پادشاه سره وکړ. خو دا ځل تاسو کولی شئ

چې د هغوی مالونه او څاروي د خپلو ځانونو دپاره وساتئ. تيار اوسئ چې په حېرانوونکې توگه د شا له خوا په ښار باندې حمله وکړئ.>

٣-٤ نو يوشع د خپلو ټولو عسکرو سره تيار شو چې په عای باندې حمله وکړي. هغه د خپلو لښکرو څخه دېرش زره ډېر ښه نفر غوره کړل او په شپه کې يې له دې حکمونو سره ولېږل: >د ښار بل اړخ ته پټ شئ، خو د هغه څخه ډېر لېرې نه. د حملې دپاره تيار اوسئ. ٥ زه او پاتې نفر به ښار ته نژدې ورشو. کله چې د عای خلک د مخکې ځل په شان راووزي او په مونږ باندې حمله وکړي، نو مونږ به وتښتو. ٦ هغوی به تر هغې پورې زمونږ پسې شي ترڅو مونږ هغوی وغولوو چې له ښار څخه لېرې شي. ځکه چې هغوی به فکر وکړي چې مونږ د مخکې په شان د هغوی څخه تښتو. ٧ بيا به تاسو د هغه پټ ځای څخه راووزئ او ښار به ونيسئ. زمونږ څښتن خدای به هغه ښار تاسو ته درکړي. ٨ لکه څنگه چې څښتن امر کړی دی د ښار د نيولو څخه وروسته هغه ته اور ورواچوئ. د دې امرونو څخه په کلکه اطاعت وکړئ.> ٩ نو يوشع هغوی رخصت کړل او هغوی خپل د پټېدلو ځای ته لاړل يعنې د عای لوېديځ خواته چې د بيت ټيل او عای ترمنځ ؤ او هلته يې انتظار کاوه. خو يوشع شپه په کمپ کې تېره کړه.

١٠ سبا ته سهار وختي يوشع پاڅېده او عسکر يې سره راغونډ کړل. بيا هغه او د اسراييلو مشرانو تر عای پورې د هغوی لارښوونه وکړه. ١١ هغه د ټولو عسکرو سره د ښار د اصلي دروازې خواته لاړ او په شمال کې يې خېمې ودرولې. د هغوی او عای ترمنځ يوه دره وه. ١٢ هغه نژدې پنځه زره نفر بوتلل چې د ښار په لوېديځ کې د عای او بيت ټيل ترمنځ مورچل ونيسي. ١٣ عسکر د جگړې دپاره تيار کړای شول. اصلي کمپ د ښار په شمال کې ؤ او پاتې نفر په لوېديځ کې وو. يوشع شپه په دره کې تېره کړه. ١٤ کله چې د عای پادشاه د يوشع نفر وليدل، نو هغه ژر په عمل لاس پورې کړ. هغه د خپلو ټولو نفرو سره د اردن د درې خواته روان شو چې هلته د اسراييليانو سره وجنگېږي، خو هغه نه پوهېده چې

د شاه خوا به ورباندې حمله وشي. (۱۵) يوشع د خپلو نفرو سره داسې وښودله چې گوندي هغوی په شا شول او د دښتې خواته وتښتېدل. (۱۶) د ښار په ټولو خلکو باندې غږ وشو چې په اسراییلیانو پسې روان شي. څنگه چې د عای خلک په هغوی پسې لاړل نو اسراییلیانو هغوی وغولول او د ښار څخه یې لهرې کړل. (۱۷) په عای یا بیت ئیل کې چې هرڅوک و هغه ټول په اسراییلیانو پسې روان شول. هلته هیڅوک پاتې نه شو چې د ښار څخه دفاع وکړي او د ښار دروازي خلاصې پاتې شوې.

(۱۸) بیا څښتن يوشع ته وویل: >خپله نېزه د عای خواته ونیسه، ځکه چې هغه تاته درکوم.< نو څنگه چې يوشع ته ویل شوي وو هغه هماغسې وکړل (۱۹) او څنگه چې هغه خپله نېزه پورته کړه، کوم نفر چې پټ وو هغوی ژر د خپلو ځایونو څخه پاڅېدل، ښار ته په منډه ورننوتل او هغه یې ونیوه. هغوی سمدستي ښار ته اور واچاوه. (۲۰-۲۱) کله چې د عای نفرو شاته وکتل نو ویې ولیدل چې د هغوی د ښار څخه اسمان ته لوگی پورته کېږي. يوشع او د هغه نفرو هم لوگی ولید او هغوی پوه شول چې نورو اسراییلي عسکرو ښار نیولی دی او اور یې ورته اچولی دی. نو داسې ځای نه و چې د عای نفر ورته د خوندي پاتې کېدلو دپاره وروتنې. نو يوشع او د هغه نفر راوگرځېدل او د هغوی په وژلو یې شروع وکړه. (۲۲) نو هغه اسراییلیان چې په ښار کې وو په جگړه کې د برخې اخیستلو دپاره رانېکته شول. نو د عای خلکو ولیدل چې اسراییلیانو هغوی بېخي محاصره کړي دي او هغوی ټول ووژل شول. هیڅوک ونه تښتېده او نه څوک ژوندی پاتې شو، (۲۳) بغير د عای د پادشاه څخه. هغه ژوندی ونیول شو او يوشع ته راوړل شو.

(۲۴) څه وخت چې اسراییلیانو هغه ټول خلک چې په دښته کې وو او هلته یې هغوی تعقیب کړي وو، ووژل، نو بیا ټول اسراییلیان د عای ښار ته ورغلل او د هغه ځای ټول خلک یې ووژل. (۲۵-۲۶) يوشع خپله نېزه د عای خواته ونیوله او تر هغه وخته پورې یې کښېښودله ترڅو د هغه ځای ټول نفر ووژل شول. په هغه ورځ د عای ټول نفوس چې

دولس زره نفر وو، ووژل شول. (۲۷) لکه څنگه چې څښتن يوشع ته ويلي وو، هغوی هغه څاروي او مالونه چې په ښار کې يې نيولي وو د خپلو ځانونو دپاره وساتل. (۲۸) نو يوشع عای وسوزاوه او په کنډواله يې بدل کړ. هغه ځای تر نن ورځې پورې هماغسې پاتې دی. (۲۹) هغه د عای پادشاه په يوې ونې کې ځوړند کړ او د هغه مړی يې تر ماښامه پورې هلته پرېښود. د لمر پرېواته په وخت کې يوشع حکم وکړ چې هغه مړی دې لېرې کړای شي او د ښار د دروازې په خوله کې دې وغورزول شي. هغوی هغه د تېرو په لوی انبار کې پټ کړ چې تر نن ورځې پورې هلته دی.

د عييال په غره کې د تورات لوستل

(۳۰) بيا يوشع د عييال په غره باندې د اسراييلو د څښتن خدای دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ. (۳۱) هغه يې د هغه حکم سره سم جوړ کړ چې د څښتن خدمتگار موسی اسراييليانو ته کړی ؤ، لکه څنگه چې د موسی په تورات کې ويل شوي وو: <د قربانۍ ځای دې د هغو تېرو څخه جوړ شي چې هغه د اوسپنې د سامان آلاتو په وسيله پرې کړل شوي نه وي.> په هغه باندې هغوی څښتن ته سوزېدونکې قربانۍ او همدارنگه خپلې د سلامتۍ نذرانې وړاندې کړې. (۳۲) يوشع هلته د اسراييليانو په منځ کې په تېرو باندې د موسی د شريعت يو نقل وليکه. (۳۳) اسراييليان د خپلو مشرانو، مامورانو، قاضيانو او هغو بېگانه خلکو سره چې د هغوی په منځ کې اوسېدل، د څښتن د لوظ د صندوق دواړو اړخونو ته ودرېدل او هغو لاوي کاهنانو ته مخامخ وو چې صندوق يې انتقالاوه. نيم قوم داسې ولاړ ؤ چې شا يې د جرزيم غره ته وه او نيمايي نورو خپله شا د عييال غره ته اړولې وه. موسی حکم کړی ؤ چې هغوی دې په همدې ترتيب سره ودرېږي او برکت دې اعلان شي. (۳۴) بيا يوشع د موسی د تورات د کتاب څخه برکتونه او لعنتونه په لوړ اواز سره ولوستل. (۳۵) يوشع د اسراييلو ټولې غونډې ته چې په هغوی کې ښځې او ماشومان او هغه بېگانه خلک چې د هغوی په منځ کې اوسېدل، شامل وو د موسی ټول حکمونه ولوستل.

د جبعونيانو له خوا د يوشع غولول

۹ ﴿۱﴾ د اسراييلو د برياليتوبونو څخه هغه ټول پادشاهان خبر شول چې د اردن د سيند په لوبديځ کې وو، يعنې کوم چې په غرنۍ سيمه، د غرونو په لوبديځو لمنو او د مديترانې د بحيرې د غاړې څخه شمال خواته تر لبنان پورې اوسېدل. دا د حيتيانو، اموريانو، کنعانيانو، فرزيانو، حويانو او يوسيانو پادشاهان وو. ﴿۲﴾ هغوی ټول سره راغونډ شول او د يوشع او اسراييليانو په مقابل کې د جنگ دپاره يې خپل قوتونه سره يو کړل.

﴿۳﴾ مگر د جبعون خلکو چې حويان وو، واورېدل چې يوشع په اريحا او عای باندې څه کړي وو ﴿۴﴾ او هغوی د يوشع د غولولو پرېکړه وکړه. هغوی لارل او يو څه خواړه يې راواخيستل او په زړو بوجيو او گنډل شويو د شرابو ژيو يې خپل خره بار کړل. ﴿۵﴾ هغو خلکو زړې او گنډل شوې خپلې او زاړه کالي واغوستل. کومه ډوډۍ چې هغوی د ځان سره اخیستې وه هغه وچه او چناسکو وهلې وه. ﴿۶﴾ بيا هغوی يوشع ته هغه کمپ ته ورغلل چې په جلجال کې ؤ او هغه او اسراييليانو ته يې وويل: <مونږ د يو لېرې هېواد څخه راغلي يو، ستاسو څخه غواړو چې زمونږ سره د سولې تړون وکړئ.>

﴿۷﴾ خو اسراييليانو وويل: <مونږ څنگه پوه شو چې تاسو زمونږ سره نژدې نه اوسېږئ؟ که چېرې نژدې اوسېږئ نو بيا مونږ نه شو کولی چې ستاسو سره تړون وکړو.>

﴿۸﴾ هغوی يوشع ته وويل: <مونږ ستا غلامان يو.>

يوشع پوښتنه وکړه: <تاسو څوک ياست او له کوم ځای څخه راغلي ياست؟>

﴿۹﴾ هغوی په ځواب کې وويل: <بناغليه، مونږ د يو ډېر لېرې هېواد څخه راغلي يو، ځکه چې مونږ ستاسو د څښتن خدای د شهرت په باره کې اورېدلي دي. مونږ د هغو ټولو کارونو

څخه خبر يو چې هغه په مصر کې کړي دي (۱۰) او هرڅه چې هغه د اردن د سيند په ختيځ کې د اموريانو په دوو پادشاهانو باندې وکړل يعني د حشبون په پادشاه سيحون او د باشان په پادشاه عوج چې په عشتاروت کې اوسېده. (۱۱) زمونږ مشرانو او هغو ټولو خلکو چې زمونږ په هېواد کې اوسېږي مونږ ته وويل چې د خپل سفر دپاره له ځان سره د خوړلو او څښلو دپاره يو څه يوسو، لاړ شو د اسراييليانو سره ووينو او ورته ووايو چې مونږ ستاسو غلامان يو، زمونږ سره يو تړون وکړئ. (۱۲) زمونږ ډوډۍ ته وگورئ. کله چې مونږ له کور څخه راروان شو هغه توده وه. خو اوس وگورئ! هغه وچه شوې او چناسکو وهلي ده. (۱۳) کله چې مونږ د شرابو دا ژي ډک کړل، هغه نوي وو. خو وگورئ! هغه شلېدلي دي. د دې اوږد سفر له کبله زمونږ کالي او خپلې زړې شوې دي.

(۱۴) اسراييليانو د هغوی يو څه ډوډۍ قبوله کړه، خو په دې باره کې يې د څښتن سره سلا مشوره ونه کړه. (۱۵) يوشع د جبعون د خلکو سره د دوستۍ تړون وکړ او هغوی يې ژوندي پرېښودل. د اسراييلو مشرانو په کلکه وعده وکړه چې په دې تړون باندې به عمل کوي.

(۱۶) د جبعونيانو سره د تړون د کولو څخه درې ورځې وروسته اسراييليانو واورېدل چې دا گاونډيان دي او د هغوی سره نژدې اوسېږي. (۱۷) نو اسراييليان روان شول او په درېمه ورځ هغو ښارونو ته ورسېدل چې دا خلک په کې اوسېدل يعني جبعون، کفيره، بيروت او قریت يعاريم ته. (۱۸) خو اسراييليانو نه شو کولی چې هغوی ووژني، ځکه چې د هغوی مشرانو د جبعونيانو سره د اسراييلو د څښتن خدای په نوم کلکه وعده کړې وه. ټول قوم د مشرانو څخه گيله وکړه، (۱۹) خو هغوی په ځواب کې وويل: >مونږ د هغوی سره د اسراييلو د څښتن خدای په نوم کلکه وعده کړې ده. اوس هغوی ته زيان نه شو رسولی. (۲۰) مونږ بايد د خپلې وعده په خاطر هغوی ژوندي پرېږدو. که داسې ونه کړو، نو خدای به مونږ ته سزا راکړي. (۲۱) هغوی ژوندي پرېږدئ، خو هغوی بايد زمونږ دپاره لرگي مات کړي او اوبه راوړي.< دا د مشرانو وړانديز ؤ.

٢٢) بيا يوشع د جبعون خلک راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: <تاسو ولې مونږ وغولولو او داسې مو وويل چې مونږ د لهرې ځای څخه يو، حال دا چې زمونږ سره نژدې اوسېږئ؟>
 ٢٣) په دې خاطر چې تاسو داسې کار وکړ، نو اوس په تاسو باندې لعنت ويل شوی دی:
 ستاسو خلک به تل تر تله غلامان وي او زما د خدای کور ته به لرگي ماتوي او اوبه به راوړي.<

٢٤) هغوی په ځواب کې وويل: <بناغليه، مونږ خبر شو چې دا رښتيا وه چې ستا څښتن خدای په خپل خدمتگار موسی باندې امر کړی ؤ چې تاته به دا ټوله ځمکه درکړي او کوم خلک چې په کې اوسېږي هغوی به ستا له مخې څخه ورک کړي. نو مونږ ځکه داسې کار وکړ چې ستاسو څخه سخت وپرېدلو چې مونږ به ووژنئ.> ٢٥) اوس مونږ ستا په لاس کې يو. هرڅه چې تاته ښه او مناسب ښکاري زمونږ سره يې وکړه.< ٢٦) نو يوشع هغوی د اسراييليانو څخه وژغورل او هغوی جبعونيان ونه وژل. ٢٧) خو په هماغه ورځ يوشع هغوی غلامان کړل چې د اسراييلو خلکو او د څښتن د قربانۍ ځای دپاره لرگي مات کړي او اوبه ورته راوړي. تر نن ورځې پورې هغوی په هغه ځای کې چې څښتن د خپل عبادت دپاره غوره کړی دی همدا کار کوي.

د اموريانو ماتې

١٠) د اورشليم پادشاه ادوني صدق واورېدل چې يوشع عای نيولی دی او هغه يې بېخي له منځه وړی او د هغه ځای پادشاه يې وژلی دی لکه څنگه چې هغه د اريحا او د هغه ځای د پادشاه سره کړي وو. هغه دا هم واورېدل چې د جبعون خلکو د اسراييلو سره د سولې تړون کړی دی او د هغوی په منځ کې اوسېږي. ٢) د اورشليم خلک ډېر وپرېدل ځکه چې جبعون د شاهي ښارونو په شان يو ډېر لوی ښار ؤ. دا ښار د عای څخه لوی ؤ او ټول خلک يې ښه جنگيالي وو. ٣) نو ادوني صدق د حبرون پادشاه هوهام، د یرموت

پادشاه فرآم، د لاکیش پادشاه یافیع او د عجلون پادشاه دبیر ته دا لاندینی پیغام ولېره: ﴿٤﴾
 >راشئ او زما سره مرسته وکړئ چې په جبعون باندې حمله وکړو، ځکه چې د هغه ځای
 خلکو د یوشع او اسرایلیانو سره د سولې تړون کړی دی. < ﴿٥﴾ د اموریانو دغو پنځو
 پادشاهانو یعنی د اورشلیم پادشاه، د حبرون پادشاه، د یرموت پادشاه، د لاکیش پادشاه او د
 عجلون پادشاه خپل ځواکونه سره یوځای کړل. هغوی جبعون محاصره کړ او په هغه باندې
 یې حمله وکړه.

﴿٦﴾ جبعونیانو یوشع ته هغه کمپ ته چې په جلجال کې ؤ دا پیغام ولېره: >د خپلو
 خدمتگارانو څخه لاس مه اخله. همدا اوس راشه او زموږ سره مرسته وکړه او مونږ
 وژغوره! ځکه چې د غرنۍ سیمې د اموریانو ټولو پادشاهانو زموږ په ضد ځواکونه سره
 یوځای کړي دي او په مونږ باندې یې حمله کړې ده.<

﴿٧﴾ نو یوشع د خپل ټول لښکر سره چې د هغه تر ټولو ښه جنگیالی په کې شامل وو له
 جلجال څخه روان شو. ﴿٨﴾ څښتن یوشع ته وویل: >د هغوی څخه مه وپرېره. هغوی به
 تاته په لاس درکړم. د هغوی څخه به یو تن هم ونه شي کولی چې ستا په مقابل کې
 ودرېږي.< ﴿٩﴾ یوشع او د هغه لښکر ټوله شپه د جلجال څخه د جبعون پورې مزل وکړ
 او په اموریانو باندې یې ناڅاپي حمله وکړه. ﴿١٠﴾ څښتن اموریان د اسرایلیانو په لیدلو
 سره ووېرول. اسرایلیانو هغوی په جبعون کې ووژل او پاتې یې په بیت حورون کې د غره د
 غاښي په ښکتنی لاره تعقیب کړل. هغوی تر هغه وخته پورې په اموریانو باندې خپلې
 حملې ته دوام ورکړ ترڅو د عزیزه او مقیده ښارونو ته ورسېدل. ﴿١١﴾ کله چې اموریان د
 اسرایلو د لښکرو څخه ښکته د غاښي په لاره باندې تښتېدل، څښتن په هغوی باندې تر
 عزیزه پورې غټې غټې بړۍ واورولې. د هغو خلکو شمېر چې په بړیو مړه شول له هغو خلکو
 څخه زیات وو کوم چې د اسرایلیانو له خوا ووژل شول.

۱۲) په هغه ورځ چې څښتن اسراييليانو ته په اموريانو باندې بری وركړ، يوشع څښتن ته دعا وكړه. هغه د اسراييليانو په مخكې وويل:

>ای لمره، د جبعون په سر باندې ودرېره

ای سپوږمۍ، د ايلون په دره باندې ودرېره <

۱۳) نو لمر او سپوږمۍ تر هغه وخته پورې ودرېدل ترڅو چې قوم په خپلو دښمنانو باندې فتح ترلاسه كړه. دا پېښه د ياشر په كتاب كې ليكل شوې ده. لمر د اسمان په منځ كې ودرېد او ټوله ورځ ونه لوېد. ۱۴) داسې ورځ هيڅكله نه ده راغلې او نه به راشي چې خدای لمر او سپوږمۍ د يو انسان د دعا په خاطر ودروي. څښتن په رښتيا سره د اسراييلو په خاطر جنگېده!

۱۵) د جگړې څخه وروسته يوشع او د هغه لښکر بېرته خپل کمپ ته جلجال ته ستانه شول.

د پنځو اموريایي پادشاهانو وژل کېدل

۱۶) د جگړې په وخت کې هغه پنځه اموريایي پادشاهان تښتېدلي وو او ځانونه يې په مقیده کې په سمخه کې پټ کړي وو. ۱۷) يو چا هغوی پیدا کړل او يوشع خبر شو چې هغوی چېرته پټ دي. ۱۸) يوشع خپلو نفرو ته وويل: <د سمخې خولې ته يو څو غټې تيرې ورغړوئ او هلته يو څو ساتونکي ودرؤ، ۱۹) خو تاسو په خپله هلته مه پاتې کېږئ. د دښمن پسې شئ او د شاهه خوا ورباندې حمله وکړئ. هغوی مه پرېږدئ چې خپلو ښارونو ته ورورسېږي! ځکه چې زمونږ څښتن خدای مونږ په هغوی باندې بريالي کړي يو. > ۲۰) نو يوشع او اسراييليانو د دښمن عسکر تقريباً ټول له منځه يوړل. خو يوازې يو

خو نفره چې پاتې شوي وو هغوی خپلو دېوال لرونکو ښارونو ته ورورسېدل. (۲۱) بیا ټول لښکر یوشع ته هغه کمپ ته چې په مقیده کې ؤ روغ راستون شو. له دې وروسته هیچا جرأت نه شو کولی چې د اسرایلیانو په هکله کومه بده خبره وکړي.

(۲۲) بیا یوشع وویل: <د سمخې خوله خلاصه کړئ او هغه پنځه پادشاهان ماته راوباسئ.> (۲۳) نو هغوی هغه پنځه پادشاهان یعنې د اورشلیم، حبرون، یرموت، لاکیش او د عجلون پادشاهان له سمخې څخه راوویستل. (۲۴) کله چې هغوی دا پادشاهان یوشع ته راوستل، هغه د اسرایلو ټول خلک راوغوښتل او د لښکرو قوماندانو ته یې چې د هغه سره راغلي وو حکم وکړ چې راشي او د دې پادشاهانو په اورمېرونو باندې خپلې پښې کېږدي. نو هغوی همداسې وکړل. (۲۵) بیا یوشع خپلو قوماندانو ته وویل: <مه وپرېږئ او زړونه مه بایلیئ. قوي او زړور اوسئ ځکه چې څښتن به ستاسو په ټولو دښمنانو باندې چې تاسو ورسره جنگ کوئ همداسې کار وکړي.> (۲۶) بیا یوشع هغه پنځه پادشاهان ووژل او هغوی یې په پنځو ونو کې ځوړند کړل او د هغوی مړي تر ماښامه پورې هلته پاتې شول. (۲۷) د لمړیږپواته په وخت کې یوشع حکم وکړ او هغوی د هغو پادشاهانو مړي له ونو څخه رانښکته کړل او په هغه سمخه کې یې وغورزول چېرته چې هغوی مخکې پټ شوي وو. هغوی د سمخې په خوله کې لویې لویې تیرې کېښودلې او هغه تر نن ورځې پورې هلته دي.

(۲۸) په هماغه ورځ یوشع د مقیده په ښار باندې حمله وکړه او هغه یې ونیوه او د هغه پادشاه یې وواژه. هغه د دې ښار ټول خلک ووژل. هیڅوک یې ژوندی پرېښود. هغه د مقیده د پادشاه سره هماغه شان چلند وکړ لکه څنگه چې هغه د اریحا د پادشاه سره کړی ؤ.

د يوشع له خوا د اموريانو د نورو سيمو نيول

٢٩) وروسته له هغې يوشع او د هغه ټول لښکر له مقيده څخه لښه ته لاړل او په هغه ځای باندې يې حمله وکړه. ٣٠) څښتن اسراييليان په دې ښار او د هغه په پادشاه باندې هم بريالي کړل. هغوی هيڅوک ژوندی پرېښود او د ښار ټول خلک يې ووژل. لکه څنگه چې هغوی د اريحا پادشاه وژلی ؤ هماغه شان هغوی د لښه پادشاه هم وواژه.

٣١) له هغې وروسته يوشع او د هغه لښکر له لښه څخه لاکيش ته لاړل، هغه يې محاصره کړ او حمله يې ورباندې وکړه. ٣٢) د جگړې په دوهمه ورځ څښتن اسراييليان په لاکيش باندې بريالي کړل. هغوی د ښار ټول خلک د لښه د خلکو په څېر ووژل. ٣٣) هورام د جازر پادشاه د لاکيش سره د مرستې دپاره راغی، خو يوشع هغه او د هغه لښکر ته ماتې ورکړه او د هغوی يو نفر يې هم ژوندی پرېښود.

٣٤) بيا يوشع او د هغه لښکر له لاکيش څخه عجلون ته لاړل، هغه يې محاصره کړ او حمله يې ورباندې وکړه. ٣٥) هغوی په هماغه ورځ دا ښار ونیوه او د لاکيش په شان يې د هغه ځای ټول خلک ووژل.

٣٦) له هغې وروسته هغوی له عجلون څخه د غونډيو له لارې حبرون ته وروختل او په هغه باندې يې حمله وکړه. ٣٧) هغوی هغه ښار او د هغه شاوخوا کلي ونيول، بيا يې ټول خلک ووژل چې په هغو کې پادشاه هم شامل ؤ. لکه څنگه چې هغوی عجلون له منځه وړی ؤ هماغه شان يې حبرون هم بېخي له منځه يووړ.

٣٨) بيا يوشع د خپل لښکر سره راوگرځېد او په دبیر باندې يې حمله وکړه. ٣٩) هغوی ښار، د هغه پادشاه او شاوخوا ټول کلي ونيول. د هغه ځای ټول خلک يې بېخي له منځه يووړل. هغوی د دبیر او د هغه ځای د پادشاه سره هماغه شان کار وکړ لکه څنگه چې د

حبرون د ښار او د لښه د ښار او پادشاه سره کړی و.

۴۰ یوشع ټوله خاوره فتح کړه. هغه د غرنۍ سیمې، د غرونو د ختیځو لمنو، د غرونو د لوېدیځو لمنو او د کنعان د جنوبي سیمې پادشاهانو ته ماتې ورکړه. هغه هیڅوک ژوندی پرېښود، ټول ووژل شول. دا هغه څه وو چې د اسراییلو خښتن خدای د هغو امر کړی و.

۴۱ یوشع دا خاوره له قادش برنیع څخه تر غزې او د جوشن له ټولې سیمې څخه تر جبعون پورې فتح کړه. ۴۲ یوشع په یوې لښکرکشی سره په دې ټولو پادشاهانو او د هغوی په سیمو باندې فتح ترلاسه کړه، ځکه چې د اسراییلو خښتن خدای د اسراییلو دپاره جگړه کوله. ۴۳ بیا یوشع د خپل لښکر سره په جلجال کې خپل کمپ ته راستون شو.

د کنعان د شمال د پادشاهانو ماتې

۱۱ ۱ کله چې د اسراییلو د بریالیتوب خبر د حاصور پادشاه یابین ته ورسېد، هغه د مادون پادشاه یوباب او د شمرون او اخشاف پادشاهانو ۲ او هغو پادشاهانو ته پیغام ولېږه چې د شمال په غرنۍ سیمه کې، د اردن په دره کې، د جلیل د جهیل په جنوب کې، د غرونو په لمنو کې او دور ته نژدې په غونډیو باندې اوسېدل. ۳ همدارنگه هغه د کنعانیانو پادشاهانو ته چې د اردن د سیند په دواړو خواوو کې اوسېدل، د اموریانو، حیتیانو، فرزیانو او یبوسیانو پادشاهانو ته چې په غرنۍ سیمه کې اوسېدل او د هغو حویانو پادشاهانو ته هم پیغام وروولېږه چې د حرمون د غره په لمنو کې د مصفه په خاوره کې اوسېدل. ۴ هغوی د خپلو ټولو عسکرو سره راغلل. هغه یو لوی لښکر و او د دریاب د شگو په شان ډېر وو. هغوی ډېر زیات اسونه او جنگي گاډۍ هم درلودې. ۵ دا ټول پادشاهان سره راغونډ شول او د میروم د خوږ سره یې کمپ جوړ کړ. هلته هغوی خپل ځواکونه سره یوځای کړل چې د اسراییلو په مقابل کې وجنگېږي.

٦ خبنتن يوشع ته وويل: <له هغوى څخه مه وېرېره، ځكه چې زه خبنتن به هغوى ټول ووژنم. سبا دا وخت به هغوى ټول مړه وي. له جگړې څخه وروسته د هغوى اسونه ګوډ كړئ او جنگي ګاډى يې وسوزوئ.> ٧ نو يوشع او د هغه ټول لښكر په هغوى باندې د ميروم د خوړ تر څنګ ناڅاپه حمله وكړه. ٨ خبنتن اسراييليان په هغوى باندې بريالي كړل. اسراييليانو په هغوى باندې حمله وكړه او په شمال كې يې تر مسرفوت مايم او لوى سيدون او په ختيځ كې د مصفه تر درې پورې تعقيب كړل. جگړه تر هغه وخته پورې روانه وه ترڅو چې د دبمن له خوا هيڅوك ژوندى پاتې نه شو. ٩ يوشع د هغوى سره هماغه شان كار وكړ څنگه چې خبنتن په هغه باندې امر كړى ؤ: هغه د هغوى اسونه ګوډ كړل او د هغوى جنگي ګاډى يې وسوزولې.

١٠ يوشع بېرته راوگرځېد، هغه د حاصور ښار ونيوه او د هغه ځاى پادشاه يې وواژه. (په هغه وخت كې نورې پادشاهي چې پورته ورڅخه يادونه وشوه، د حاصور د پادشاه تر واکمنۍ لاندې وې.) ١١ هغوى هلته ټول خلك ووژل. هيڅوك ژوندى پاتې نه شو او ښار يې وسوزاوه.

١٢ يوشع هغه ټول ښارونه د هغو د پادشاهانو سره ونيول او ټول يې ووژل. لكه څنگه چې د خبنتن خدمتگار موسى^١ امر كړى ؤ، يوشع هغوى په بشپړه توګه له منځه يوړل. ١٣ خو بياهم، اسراييليانو د هغو ښارونو څخه چې د خاورو په ډېريو باندې ودان شوي وو هيڅ كوم ښار ونه سوزاوه، پرته له حاصور څخه چې يوشع هغه وسوزاوه. ١٤ د اسراييلو خلكو له دې ښارونو څخه ټول قيمتي شيان او څاروي يوړل او د ځانونو دپاره يې وساتل. خو هغوى ټول خلك ووژل، هيڅوك هم ژوندى پاتې نه شو. ١٥ خبنتن خپل خدمتگار موسى^١ ته حكمنه وركړې وو، موسى^١ هغه يوشع ته وركړل او يوشع هغه سرته ورسول. يوشع هغه ټول كارونه ترسره كړل كوم چې خبنتن په موسى^١ باندې د هغو امر كړى ؤ.

د يوشع له خوا نيول شوې سيمه

١٦ نو يوشع دغه ټوله خاوره ونيوله: غرنۍ سيمه، د غرونو لوېديځې لمنې، شمال او جنوب دواړه، د جوشن ټوله سيمه، ټوله جنوبي دښته او د اردن دره. ١٧-١٨ هغه سيمه د حالق د غره څخه په جنوب کې د ادوم خواته نژدې تر بعل جاد پورې چې د لبنان په دره کې دی او د حرمون د غره لاندې پروت دی غزېدلې ده. يوشع د ډېرې مودې دپاره د دغو ټولو پادشاهانو سره وجنگېده خو هغه ټول يې ونيول او ويې وژل. ١٩-٢٠ څښتن موسیٰ ته ويلي وو چې هغه غواړي چې د دې سيمې ښارونه دې له منځه يوړل شي او د هغو خلک دې په بې رحمۍ سره ووژل شي. په دې خاطر څښتن د هغو ښارونو د خلکو زړونه سخت کړي وو چې د اسراييلو سره وجنگېږي. يوازينی ښار چې د اسراييلو د قوم سره يې سوله وکړه هغه د جبعون ښار ؤ چې ځينې حويان په کې اوسېدل. نور ښارونه د اسراييلو لښکرو په جگړه کې ونيول.

٢١ په هغه وخت کې يوشع عناقيان چې لوړ قدونه يې درلودل او په حبرون، دبیر، عناب او د يهودا او اسراييلو په پاتې ټولو غرنیو سيمو کې اوسېدل هم له منځه يوړل. يوشع هغوی د خپلو ښارونو سره بېخي له منځه يوړل. ٢٢ د عناقيانو څخه هيڅوک د اسراييليانو په خاوره کې پاتې نه شو، يوازې په غزه، جت او اشدود کې ځينې خلک ژوندي پاتې شول.

٢٣ څنگه چې څښتن موسیٰ ته لارښودنه کړې وه، يوشع ټوله خاوره ونيوله او هغه يې اسراييليانو ته د هغوی د خپل ملکیت په توگه ورکړه. هغه يې په څو برخو ووېشله، هرې قبيلې ته يوه برخه ورسېدله. په آخره کې په هغه هېواد کې ارامي شوه.

د موسیٰ له خوا مات شوي پادشاهان

۱۲ (۱) مخکې له دې چې موسیٰ مړ شي هغه او د اسراييلو خلکو د اردن د سيند د ختيځې خوا دوو پادشاهانو ته ماتې ورکړه. دې دوو پادشاهانو په هغې سيمې باندې چې د ارنون له درې څخه د حرمون تر غره پورې رسېدله او په هغې کې د اردن د درې ختيځه خوا هم شامله وه حکومت کاوه. (۲) سيحون د اموريانو پادشاه ؤ چې په حشبون کې يې پادشاهي کوله. هغه له عروعر څخه چې د ارنون د درې په څنگ کې ؤ او د درې له منځ څخه د يبوق تر سيند پورې چې د عمونيانو پوله وه پادشاهي کوله. په دې کې نيم جلعاد شامل ؤ. (۳) په هغې کې د اردن دره د جليل له جهيل څخه جنوب خواته د بيت يشيموت (د ارام درياب ختيځ ته) او پيسگاه د غره تر لمنې پورې شامل وو.

(۴) همدارنگه موسیٰ او اسراييليانو د باشان پادشاه عوج ته چې د پاتې شويو رفائيانو څخه ؤ هم ماتې ورکړه. هغه په عشتاروت او ادرعي کې پادشاهي کوله. (۵) د هغه په پادشاهۍ کې د حرمون غر، سلخه او ټول باشان د جشور او معکې تر پولې او همدارنگه نيم جلعاد د حشبون د پادشاه سيحون تر سيمې پورې شامل وو.

(۶) موسیٰ او د اسراييلو قوم دغو دوو پادشاهانو ته ماتې ورکړه. د خبنتن خدمتگار موسیٰ د هغوی خاوره د روبين او جاد قبيلو ته او د منسي نيمې قبيلې ته د هغوی د ملکيت په توگه ورکړه.

د يوشع له خوا مات شوي پادشاهان

(۷) يوشع او د اسراييلو قوم هغو پادشاهانو ته چې د اردن د سيند په لوېديځه خوا کې وو ماتې ورکړه، يعنې له بعل جاد څخه چې د لبنان په دره کې پروت ؤ د حالق تر غره پورې چې په جنوب کې اډوم ته نژدې ؤ. يوشع هغه ځمکه د اسراييلو د قبيلو ترمنځ ووېشله او د

ملکیت په توگه یې هغوی ته ورکړه. (۸) کومه ځمکه چې یوشع د هغوی په منځ کې وپېشله په هغې کې دا ځایونه شامل وو: غرنی سیمه، د غرونو لوېدیځې لمنې، د اردن دره، د غرونو ختیځې ډډې او د کنعان جنوبي دښته. دا ځمکه د حیتیانو، اموریانو، کنعانیانو، فرزیانو، حویانو او یبوسیانو وطن ؤ. (۹) د اسراییلو قوم د لاندینیو ښارونو پادشاهانو ته ماتې ورکړه: اریحا، عای (بیت ئیل ته نژدې)، (۱۰) اورشلیم، حبرون، (۱۱) یرموت، لاکیش، (۱۲) عجلون، جازر، (۱۳) دبیر، جدر، (۱۴) حرما، عراد، (۱۵) لینه، عدولام، (۱۶) مقیده، بیت ئیل، (۱۷) تفوح، حافر، (۱۸) عقیق، لشارون، (۱۹) مادون، حاصور، (۲۰) شمرون مرون، اخشاف، (۲۱) تعنک، مجدو، (۲۲) قادش، یقنعام (په کرمل کې)، (۲۳) دور (د دور په لوړو سیمو)، قوئیم (په جلیل کې) (۲۴) او ترزه. د ټولو پادشاهانو شمېر یو دېرشو ته رسېده.

هغه ځمکه چې اسراییلو نه وه نیولې

۱۳ (۱) کله چې یوشع زور شو، څښتن هغه ته وویل: >ته ډېر زور شوی یې، خو ډېره ځمکه لا پاتې ده چې باید ونیول شي. (۲) دا هغه ځمکه ده چې پاتې ده: د فلسطینیانو او د جشوریانو ټوله سیمه، (۳) همدارنگه د عویانو سیمه تر جنوب پورې (د شیحور څخه نیولې چې د مصر په پولې کې وه د عقرون تر پولې پورې چې په شمال کې وه، د کنعانیانو ځمکه گڼل کېده. د فلسطین پادشاهان په غزه، اشدود، اشقلون، جت او عقرون کې اوسېدل، (۴) د کنعانیانو ټول هېواد او میعاره چې په صیدونیانو پورې اړه لري تر افیق پورې چې د اموریانو په پولې کې دی، (۵) د جبلیانو ځمکه او ټول لبنان تر ختیځ پورې، له بعل جاد څخه نیولې چې د حرمون د غره جنوب خواته پروت دی د حمات تر غاښي پورې. (۶) په دې کې د صیدونیانو چې د لبنان د غرونو او د مسرفوت مایم ترمنځ په غرنی سیمه کې اوسېږي ټوله سیمه شامله ده. زه به په خپله د اسراییلو له مخې څخه دا خلک لېږي کړم.

څنگه چې ما په تا باندې امر کړی دی، ته باید دا ځمکه د اسرایلیانو په منځ کې وپوښې.
۷) بیا دا ځمکه په هغو نهو قبیلو او د منسی په نیمې قبیلې وپوښه چې تر اوسه پورې
ځمکه نه لري چې د هغوی ملکیت شي.<

د اردن د سیند په ختیځ کې د ځمکې وپشل

۸) موسیٰ لا پخوا د روبین او جاد قبیلو او د منسی بلې نیمې قبیلې ته هغه ځمکه
ورکړې وه کومه چې د اردن د سیند په ختیځه غاړه باندې پرته وه. ۹) دا سیمه د هغه
ښار څخه چې د ارنون د درې په منځ کې ؤ او په هغې کې د عروعر ښار چې د هغې درې
په شمالي څنډه کې ؤ شامل ؤ، شمال خواته غزېدلې ده. په هغې کې د دیبون په شمال کې د
میدبا لوړه جلگه شامله وه. ۱۰) د هغوی سیمه د عمون تر پولې پورې رسېدله. همدارنگه
په هغې کې هغه ټول ښارونه هم شامل وو چې د اموریانو پادشاه سیحون به ورباندې د
حشبون له ښار څخه حکومت کاوه. ۱۱) په هغې کې جلعاد، د جشور او معکې سیمې، د
حرمون ټول غر او ټول باشان تر سلخه پورې شامل وو. ۱۲) په هغې کې د عوج پادشاهي
شامله وه. عوج د رفائیانو له جملې څخه یوازینی نفر ؤ چې ژوندی پاتې شوی ؤ او په
عشتاروت او ادري کې یې پادشاهي کوله. موسیٰ دې خلکو ته ماتې ورکړې وه او هغوی
یې شړلي وو. ۱۳) خو بیا هم اسرایلیانو جشوریان او معکیان ونه شړل، نو هغوی تر نن
ورځې پورې د اسرایلیانو په منځ کې اوسېږي.

۱۴) موسیٰ د لاوي قبیلې ته هیڅ ځمکه نه وه ورکړې، ځکه چې د اسرایلو خښتن خدای
هغوی ته ويلي وو: <تاسو به د ځمکې په ځای هغه قربانۍ ترلاسه کوئ کومې چې زما په
قربانگاه باندې سوزول کېږي.>

د روښن قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

١٥ موسیٰ د روښن په قبيله کې هرې یوې طايفې ته ځمکه ورکړه. ١٦ د هغوی ځمکه په جنوب کې په هغه ښارگوټي کې شروع کېدل چې د ارنون د درې په منځ کې ؤ. په هغې کې د عروعر ښارگوټي چې د درې په شمالي څنډه کې ؤ، شامل ؤ او په شمال کې د میدبا د شاوخوا لوړې جلگې پورې رسېدله. ١٧ په دې کې حشبون او کوم ښارگوټي چې په لوړې جلگې باندې پراته وو یعنې ديبون، باموت بعل، بیت بعل معون، ١٨ یا هص، قدیموت، میفاعت، ١٩ قریتایم، سبمه، سارت شحر چې په دره کې په غونډۍ باندې ؤ، ٢٠ بیت فغور، د پیسگاه د غره ډډې او بیت یشیموت ټول شامل وو. ٢١ هغه ټول ښارگوټي چې په لوړې جلگې باندې پراته وو او د سیحون ټوله پادشاهي (سیحون د اموریانو پادشاه ؤ او په حشبون کې یې حکومت کاوه) شامل وو. موسیٰ سیحون او د مدیانانو مشرانو یعنې اوي، راقم، صور، حور او رابع ته ماتې ورکړې وه. دا مشران چې په هغه هېواد کې اوسېدل د سیحون سره ملګري شول. ٢٢ په هغو خلکو کې چې د اسرائیلیانو له خوا وژل شوي وو، بلعام د بعور زوی چې فال کتونکی ؤ هم شامل ؤ. ٢٣ دا سیمه او د هغې ښارونه او کلي د روښن قبيلې ته د هغوی د ملکیت په توګه ورکړل شول او د اردن سیند د هغې لوېدیځه پوله وه.

د جاد قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

٢٤ همدارنګه موسیٰ د جاد په قبيله کې هرې یوې طايفې ته ځمکه ورکړه. ٢٥ د هغوی په سیمه کې یعزیر، د جلعاد ټول ښارگوټي او د عمون نیمه ځمکه تر عروعر پورې چې د ربه په ختیځ کې وه شامل وو. ٢٦ د هغوی ځمکه د حشبون څخه نیولې تر رامت مصفه او بطونیم پورې او د محنايم څخه نیولې د دبیر تر سیمې پورې وه. ٢٧ د اردن د درې په هغه سیمه کې چې جاد ته ورکړل شوې وه په هغې کې بیت هارام، بیت نمره،

سوکوت او صافون یعنی د حشبون د پادشاه سیحون پخوانی پادشاهي شامله وه. د هغوی لوېدیځه پوله د اردن سیند ؤ او هغه په شمال کې د جلیل تر جهیل پورې رسېدله. (۲۸) دا هغه سیمې او د هغو ښارگوټي او کلي وو چې د جاد قبیلې ته ورکړل شول.

د ختیځې منسي قبیلې ته ورکړل شوې ځمکه

(۲۹) موسی 'د منسي په نیمه قبيله کې هرې یوې طایفې ته ځمکه ورکړه. (۳۰) د هغوی سیمه تر محنايم پورې وه او په هغې کې د باشان پادشاه عوج ټوله پادشاهي او همدارنگه په باشان کې د یائیر ټول شپېته کلي شامل وو. (۳۱) په دې کې نیم جلعاد، همدارنگه عشتاروت او ادريعي یعنی په باشان کې د عوج د پادشاهي شاهي ښارونه شامل وو. دا ټول هغو نیمو طایفو ته ورکړل شول چې له ماخیر یعنی د منسي د زوی څخه د اولادې په توګه پاتې وې.

(۳۲) په دې ډول موسی 'د موآب ډاګونه چې د اردن د سیند په بله غاړه او د اریحا په ختیځ کې وو وپېشل. (۳۳) خو موسی 'د لاوي قبیلې ته هیڅ ځمکه ورنه کړه، ځکه چې خښتن وعده کړې وه چې هغه به همېشه د هغوی اړتیاوې پوره کوي.

د اردن د سیند په لوېدیځ کې د ځمکې وېش

۱۴ (۱) هغه ځمکې چې بني اسراييلو د کنعان په خاوره کې ترلاسه کړې، العازار کاهن، د نون زوی یوشع او د قوم مشرانو د هغوی ترمنځ ووېشلې. (۲) لکه څنګه چې خښتن د موسی 'په وسیله امر کړی ؤ، د اردن د سیند په لوېدیځ کې د نهو قبیلو او نیمې قبیلې سیمې د پچې اچولو په وسیله وټاکل شوې. (۳) - (۴) موسی 'پخوا هغه ځمکه چې د اردن د سیند په ختیځ کې وه نورو دوه نیمو قبیلو ته ورکړې وه. (د یوسف اولاده په دوو

قبیلو وپشل شوې وه: د منسي او افرایم قبیلې.) خو موسی^۱ لاویانو ته د سیمې هیڅ کومه برخه نه وه ورکړې. د هغې په ځای هغوی ښارگوټي ترلاسه کړل چې په کې واوسېږي او د خپلو پادو او رمو دپاره څرخایونه. (۵) نو اسراییلیانو د څښتن د امر له مخې چې موسی^۱ ته یې کړی و ځمکه وپشله.

کالیب ته د حبرون ورکول

(۶) یوه ورځ د یهودا د قبیلې یو څو نفره په جلجال کې یوشع ته راغلل. د هغو څخه یو نفر کالیب د قنزي یفنه زوی هغه ته وویل: <آیا ستا په یاد دي چې څښتن خپل نبي موسی^۱ ته په قادش برنیع کې زما او ستا په هکله څه وویل؟ (۷) زه څلوپښت کلن وم کله چې د څښتن خدمتگار موسی^۱ له قادش برنیع څخه ولېږلم چې د دې خاورې جاسوسي وکړم. نو څه چې ما لیدلي وو د هغو په باره کې مې هغه ته حقیقت ووايه. (۸) خو زما سره چې کوم نفر تللي وو، هغوی زمونږ خلک دې خاورې ته د تللو څخه ووېرول. خو ما په وفاداری سره د خپل څښتن خدای مقصد سرته ورساوه. (۹) په هماغه ورځ زه بېرته راغلم او موسی^۱ راته وویل: څرنگه چې ته څښتن خدای ته وفادار وې نو زه وعده کوم چې په کومه خاوره کې چې ته ګرځېدلی یې، هغه به د تل دپاره ستا او ستا د اولادې شي. (۱۰) یوشع، پنځه څلوپښت کاله مخکې څښتن موسی^۱ ته ویلي وو چې دا وعده وکړي او اوس زه پنځه اتیا کلن یم. که څه هم اسراییل په دښته کې یو ځای او بل ځای ګرځېدل، خو لکه څنګه چې څښتن ویلي وو، هغه په دې ټول وخت کې زه ژوندی وساتلم. (۱۱) زه نن هم د هماغه وخت په شان چې موسی^۱ ولېږلم قوي یم. کوم قوت چې ما په هغه وخت کې درلود، اوس یې هم لرم او د جګړې او نورو کارونو دپاره تیار یم. (۱۲) اوس دغه غرنۍ سیمه چې په هغه ورځ څښتن زما سره د هغې وعده کړې وه ماته راکړه. تا په خپله په هغه ورځ واورېدل چې لوړ قدي عناقیان هلته اوسېږي او د هغوی ښارونه لوی دي او دېوالونه لري، خو لکه څنګه چې څښتن ویلي دي هغه به زما سره مرسته وکړي چې هغوی وشرم.>

١٣) بيا يوشع كاليب ته برکت ورکړ او هغه ته يې د حبرون ښار د هغه د ملکیت په توگه ورکړ. ١٤) نو حبرون تر اوسه پورې د كاليب د اولادې ملکیت دی، ځکه چې هغه په وفاداری سره د اسراييلو د خښتن خدای اطاعت کړی ؤ. ١٥) له دې څخه مخکې حبرون د اربع د ښار په نوم یادېده. اربع د عناقيانو په منځ کې يو لوی اتل ؤ. نو بيا په هېواد کې ارامي شوه.

د يهودا قبيلې ته ورکړل شوي ځمکه

١٥) د يهودا د قبيلې طايفو د ځمکې يوه برخه تر لاسه کړه چې په لاندې ډول تشریح کېږي: دا ځمکه د صين د دښتې جنوب يعنې د ادوم د پولې پورې رسېدله. ٢) د هغو جنوبي پوله د ارام درياب د جنوبي برخې په پای کې پيل شوې، ٣) د عقريم د غاښي جنوب خواته تللې، د صين تر دښتې پورې غزېدلې ده او د قادش برنيع تر جنوب پورې وه. بيا هغه د حصرون څخه تېره شوې، پورته د ادار خواته تللې او د قرقع خواته گرځېدلې ده. ٤) هغه د عصمون څخه تېره شوې او د هغه خور سره يو ځای شوې ده چې د مصر د پولې سره ؤ او د مدیترانې په بحيره کې ختمه شوې ده. دا د ټولو اسراييلو جنوبي پوله هم وه.

٥) د يهودا د قبيلې ختيځه پوله د ارام درياب ؤ. دا پوله په شمال کې تر هغه ځايه پورې غزېدلې ده په کوم ځای کې چې د اردن سيند د ارام درياب سره يوځای کېږي ٦) او هغه تر بيت حمله پورې غزېدلې ده، د بيت عربه شمال خواته تللې او له هغه ځای څخه د بوهن گت ته راوتلې ده. (بوهن د روپين زوی ؤ.) ٧) او دا پوله بيا د مصيبت له درې څخه پورته دبیر ته راوتلې او د شمال خواته د جلجال په لوري چې د درې په جنوب کې د ادوميم غاښي ته مخامخ ده، گرځېدلې ده. بيا هغه د عين شمس د چينو خواته تللې او په

عين روجل كې راوتلې ده. **(۸)** بيا دا پوله د غونډۍ جنوب خواته د هنوم د درې په لاره تېره شوې ده چېرته چې د يبوسيانو ښار يعنې اورشليم پروت ؤ. دا پوله بيا د هغې غونډۍ سرته رسېږي چې د هنوم د درې په لوېديځه خوا كې وه چېرته چې د رفائيم د درې شمالي برخه وه. **(۹)** له هغه ځاى څخه دا پوله د نفتوح چينو او بيا هغو ښارگوټو ته تللې ده چې د عفرون غر ته نژدې وو. دا پوله هلته د بعله خواته گرځېدلې ده چې اوس د قریت يعاريم په نوم يادېږي، **(۱۰)** چېرته چې دغه پوله د ادوم د غرنۍ سيمې په خوا كې د بعله د لوېديځ څخه راچاپېره شوې ده. بيا هغه د يعاريم د غره شمالي خوا (كسالون) ته تللې، ښكته بيت شمس ته راوتلې او د تمنه څخه تېرېږي. **(۱۱)** بيا دا پوله هغې غونډۍ ته وتلې ده چې د عقرون په شمال كې ده. بيا د شكرون خواته گرځېدلې، د بعله له غره څخه تېره شوې او بينئيل ته راوتلې ده. دا پوله د مديترانې په بحيره كې ختمه شوې ده **(۱۲)** او هلته يې لوېديځه پوله جوړه كړې ده.

د يهودا خلك په دې سرحدونو كې اوسېدل.

د كاليب له خوا د حبرون او دبیر نیول

(قاضيان ۱: ۱۱ - ۱۵)

(۱۳) څنگه چې څښتن په يوشع باندې امر كړى ؤ، د يهودا د سيمې يوه برخه د يفنه زوى كاليب ته چې د يهودا د قبيلې څخه ؤ ورکړل شوه. هغه د حبرون ښار چې د عناق د نيکه يعنې اربع پورې يې اړه درلوده ترلاسه كړ. **(۱۴)** كاليب د عناق اولاده يعنې د شيشاى، اخيمان او تلمای طايفې له ښار څخه وشړلې. **(۱۵)** كاليب له هغه ځاى څخه د دبیر په اوسېدونكو باندې د حملې دپاره لاړ. (دا ښار مخكې د قریت سفر په نوم يادېده). **(۱۶)** كاليب وويل: >هرچا چې قریت سفر فتح كړ، زه به خپله لور عكسه هغه ته په نکاح ورکړم.< **(۱۷)** عتنييل د كاليب د ورور قناز زوى هغه ښار ونيوه، نو كاليب خپله لور هغه

ته په نکاح ورکړه. (۱۸) د واده په ورځ عتنييل هغه وهڅوله چې د خپل پلار څخه يو پتی وغواړي. عکسه له خپل خره څخه ښکته شوه او کاليب د هغې څخه پوښتنه وکړه: <څه غواړې؟> (۱۹) هغې په ځواب کې وويل: <زه د اوبو يو څو چينې غواړم. هغه ځمکه چې تا راته راکړې ده هغه په جنوبي دښته کې ده.> نو کاليب هغې ته پورتنی او ښکتنی چينې ورکړې.

د يهودا ښارگوټي

(۲۰) دا هغه ځمکه ده چې د يهودا د قبيلې طايفو د خپل ملکيت په توگه ترلاسه کړه: (۲۱) هغه لېرې جنوبي ښارگوټي چې د هغوی پورې يې تعلق درلود، يعنې هغه ښارگوټي چې د ادوم پولې ته نژدې وو دا وو: قبصئيل، عيدر، ياجور، (۲۲) قينه، ديمونه، عدعه، (۲۳) قاش، حاصور، يتنان، (۲۴) زيف، طالم، بعلوت، (۲۵) حاصور حدته، قريوت حصرون (حاصور)، (۲۶) امام، شمع، مولاده، (۲۷) حزر جده، حشمون، بيت فالط، (۲۸) حزر شوعال، بئرشبع، بزبوتيه، (۲۹) بعله، عييم، عاصم، (۳۰) التولد، کسيل، حرما، (۳۱) صقلغ، مدمنه، سنسنه، (۳۲) لباعوت، سلخيم، عين او رمون - د شاوخوا کليو سره ټول نهه ويشت ښارگوټي وو.

(۳۳) هغه ښارگوټي چې د غرونو په لوېديځو لمنو کې پراته وو: اشتاول، زرعه، اشنه، (۳۴) زانوح، عين جنيم، تفوح، عينام، (۳۵) يرموت، عدولام، سوکوه، عزيزه، (۳۶) شعرايم، عديتايم، جديره او جديروتايم - د شاوخوا کليو سره څوارلس ښارگوټي وو.

(۳۷) صنان، حدشاه، مجدل جاد، (۳۸) دلغان، مصغه، يقتئيل، (۳۹) لاکيش، بصقت، عجلون، (۴۰) کبون، لحمام، کتليش، (۴۱) جديروت، بيت داجون، نعمه او مقيده - د شاوخوا کليو سره شپاړس ښارگوټي وو.

٤٢) لښه، عاتر، عاشان، ٤٣) يفتاح، اشنه، نصيب، ٤٤) قعيلاه، اكزيب او مريشه - د شاوخوا كليو سره نهه ښارگوټي وو.

٤٥) عقرون د شاوخوا كليو او بانډو سره، ٤٦) د عقرون څخه د مديتراني تر بحيري پورې هغه ټول ښارونه او ښارگوټي چې اشدود ته نژدې وو.

٤٧) اشدود او غزه د هغو د ښارگوټو او كليو سره تر هغه خوړ پورې چې د مصر په پوله كې ؤ او د مديتراني د بحيري تر غاړې پورې.

٤٨) هغه ښارگوټي چې په غرنۍ سيمه كې وو: شامير، يتير، سوکوه، ٤٩) دنه، قریت سفر (ديبر)، ٥٠) عناب، اشموع، عانيم، ٥١) جوشن، حولون او جيلوه - د شاوخوا كليو سره يوولس ښارگوټي وو.

٥٢) اراب، دومه، اشعان، ٥٣) يانوم، بيت نفوح، افيقه، ٥٤) حمطه، قریت اربع (حبرون) او صيعور - د شاوخوا كليو سره نهه ښارگوټي وو.

٥٥) معون، كرمل، زيف، يوطه، ٥٦) يزرعيل، يقدهام، زانوح، ٥٧) قاين، جبعه او تمنه - د شاوخوا كليو سره لس ښارگوټي وو.

٥٨) حلحول، بيت صور، جدور، ٥٩) معارات، بيت عنوت او التقون - د شاوخوا كليو سره شپږ ښارگوټي وو.

٦٠) قریت بعل (قریت يعاريم) او ربه - د شاوخوا كليو سره دوه ښارگوټي وو.

٦١) هغه ښارگوټي چې په دښته كې پراته وو: بيت عربه، مدين، سكاكه، ٦٢) نيشان، د مالگي ښار او عين جدي - د شاوخوا كليو سره شپږ ښارگوټي وو.

٦٣ خو د يهودا خلکو نه شو کولی چې يېوسيان د اورشليم څخه وشړي. له دې کبله هغوی تر اوسه پورې د يهودا د خلکو سره په هغه ښار کې اوسېږي.

د افرایم او لوېدیځې منسي قبیلې ته ورکړل شوې ځمکه

١٦ ١ د هغې ځمکې جنوبي سرحد چې د يوسف اولادې ته ورکړل شوې ده اريحا ته نژدې د اردن د سيند څخه پيل شوی دی يعنې د اريحا د چينو د ختيځ څخه پيل شوی او د دښتې څخه تېر شوی او د اريحا څخه د بيت ټيل تر غرنۍ سيمې پورې رسېدلی دی. ٢ هغه د بيت ټيل څخه لوز ته راوتلی دی او عطاروت ادار ته چې ارکيان په کې اوسېدل وټلی دی. ٣ بيا د ښکتنې بيت حورون پورې په لوېديځ کې د يفلپيانو سيمې ته غزېدلی دی. د هغه ځای څخه جازر ته وټلی او د مدیترانې په بحيره کې ختم شوی دی.

٤ د يوسف اولادې يعنې د افرایم او لوېدیځې منسي قبیلو دا ځمکه د خپل ملکیت په توگه ترلاسه کړه.

افرایم

٥ دا سيمه طایفه په طایفه د افرایم سيمه وه: د هغوی د ځمکې سرحد د عطاروت ادار څخه چې په ختيځ کې و پورتنی بیت حورون ته رسېده ٦ او د مدیترانې بحیرې ته تللی دی. له مکمیته څخه چې په شمال کې و، ختيځ خواته تعنت شیلوه ته راگرځېدلی او د هغه ځای په ختيځ کې تېر شوی او یانواح ته تللی دی. ٧ بيا دا سرحد د یانواح څخه عطاروت او نعره ته راکوز شوی، د اريحا سره نښتی او د اردن سيند ته راوتلی دی. ٨ له تفوح څخه دا سرحد لوېدیځ خواته د قانه خور ته تللی او د مدیترانې په بحیره کې ختم شوی دی. دا هغه ځمکه وه چې د ملکیت په توگه د افرایم قبیلې ته طایفه په طایفه ورکړل

شوه. ٩ په دې کې ځينې بنارگوتي او کلي هم شامل وو چې د منسي د قبيلې په خاوره کې وو، خو هغه افرایم ته ورکړل شول. ١٠ مگر هغوی کنعانيان چې د جازر اوسېدونکي وو ونه شړل. نو کنعانيان تر نن ورځې پورې د افرایميانو په منځ کې اوسېږي، خو هغوی مجبور دي چې د غلامانو په توگه کار وکړي.

لوېديځه منسي

١٧ ١ د ځمکې يوه برخه چې د اردن د سيند په لوېديځ کې وه ځينو کورنيو ته چې د يوسف د مشر زوی منسي اولاده وه ورکړل شوه. ماخیر د جلعاد پلار ؤ او د منسي مشر زوی ؤ. ماخیر يو پوځي اتل ؤ نو د اردن د سيند په ختيځ کې د جلعاد او باشان سيمې هغه ته ورکړل شوې. ٢ د اردن د سيند په لوېديځ کې د منسي پاتې کورنيو ته ځمکه ورکړل شوه چې هغه کورنی دا وې: ابيعزر، هالک، اسريئيل، شکيم، حافر او شميداع. دا د يوسف د زوی يعنې منسي نارينه اولاده وه او هغوی د کورنيو مشران وو. ٣ د منسي لمسي جلعاد يو زوی درلود چې حافر نومېده. حافر يو زوی درلود چې صلفحاد نومېده او هغه هيڅ زامن نه درلودل، خو پنځه لورگانې يې درلودلې چې نومونه يې دا وو: محله، نوعه، حجله، ملکه او ترزه. ٤ هغوی العازار کاهن، د نون زوی يوشع او مشرانو ته ورغلې او ويې ويل: >څښتن موسی^١ ته ويلي دي چې صلفحاد هيڅ زامن نه لري. نو د هغه هرې لور ته د ځمکې يوه برخه ورکړه. < يوشع د څښتن د امر څخه اطاعت وکړ. هغه د صلفحاد لورگانو ته د هغوی د نارينه خپلوانو په شان ځمکه ورکړه. ٥-٦ يوشع د منسي نارينه او بنځينه اولادې ته ځمکه ورکړه. په دې خاطر د منسي قبيلې د جلعاد او باشان په سيمو برسېره چې په ختيځه خوا کې وې د اردن د سيند په لوېديځه خوا کې لس برخې ځمکه ترلاسه کړه.

۷ د منسي سيمه له اشير څخه تر مکميته پورې رسېده. مکميته د شکيم په ختيځ کې وه او سرحد يې بيا جنوب خواته هغه ځای ته چې د عين تفوح خلک په کې اوسېدل رسېدلې ده. ۸ د تفوح ښارگوټی د منسي او افرايم د سيمو ترمنځ په سرحد کې پروت ؤ. په خپله ښار د افرايم د قبيلې ؤ، خو د هغه شاوخوا ځمکه د منسي د قبيلې وه. ۹ دا سرحد بيا ښکته د قانه خوړ ته تللی دی. کوم ښارگوټي چې د خوړ په جنوب کې وو هغه د افرايم شول، که څه هم هغه د منسي په سيمه کې وو. د منسي سرحد د خوړ په شمالي خوا باندې تېر شوی او د مدیترانې په بحيره کې ختم شوی دی. ۱۰ افرايم په جنوب کې پروت ؤ او منسي په شمال کې. د مدیترانې بحيره د هغوی لوېدیځ سرحد ؤ. اشير په شمال لوېدیځ کې پروت ؤ او يساکار په شمال ختيځ کې. ۱۱ د يساکار او اشير په سيمو کې منسي بيت شان او ييلعام د هغو د شاوخوا کليو سره او همدارنگه دور (هغه دور چې په غونډيو باندې ؤ)، عين دور، تنک، مجدو او د هغو شاوخوا کلي ترلاسه کړل. ۱۲ بياهم منسيانو نه شو کولی هغه کنعانيان وشپري چې په دې ښارگوټو کې اوسېدل، نو هغوی هلته اوسېدلو ته دوام ورکړ. ۱۳ که څه هم کله چې اسراييليان نور هم قوي شول، کنعانيان يې په سخت کار کولو باندې مجبور کړل خو بېخي يې ونه شړل.

د افرايم او لوېدیځې منسي له خوا د نورې ځمکې غوښتنه

۱۴ يوه ورځ د يوسف اولاده يوشع ته ورغله او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: >تا ولې مونږ ته له دې ځمکې څخه يوازې يوه برخه راکړې ده؟ څښتن مونږ ته همېشه برکت راکړی دی، په دې خاطر زموږ خلک ډېر زيات دي خو دا سيمه کوچنۍ ده.<

۱۵ يوشع په ځواب کې وويل: >که چېرې تاسو ډېر يئ او د افرايم غرنۍ سيمه ستاسو دپاره ډېره کمه وي، بيا پورته ځنگلونو ته لاړ شئ او د فرزبانو او رفائيانو په ځمکه کې د ځانونو دپاره ځمکه د ونو څخه پاکه کړئ.<

١٦ د يوسف اولادې په ځواب کې وويل: <زمونږ دپاره غرنی سيمه بس نه ده. برسېره پردې، ټول کنعانيان چې په ډاگونو کې يعنې هغوی چې په بيت شان او د هغه ځای په شاوخوا کليو کې اوسېږي او هغه کنعانيان چې د يزرعيل په دره کې اوسېږي، هغوی ټول د اوسپنې جنګي گاډی لري.>

١٧ يوشع د افرایم او د لوډيخي منسي قبيلو ته وويل: <تاسو په رښتيا سره زيات او ډېر قوي یی. تاسو ته به له يوې برخې څخه زياته سيمه درکړل شي. ١٨ غرنی سيمه به ستاسو شي. خو هغه ځمکه يو ځنګل دی، تاسو بايد ونې ووهئ او ځمکه يې پاکه کړئ او هغه په بشپړه توګه ونيسئ. که څه هم کنعانيان قوي دي او د اوسپنې جنګي گاډی لري، خو تاسو به وکولی شئ چې هغوی وشرئ.>

د پاتې ځمکې وېش

١٨ ١ کله چې هغوی هغه خاوره ونيوله، د اسراييلو ټول قوم په شيلوه کې سره راغونډ شو او هلته يې مقدسه خېمه ودروله. ٢ د اسراييلو اووه قبيلې وې چې خپله د ځمکې برخه لا ورته نه وه ورکړل شوې. ٣ نو يوشع د اسراييلو قوم ته وويل: <تاسو به ترڅو پورې د هغې ځمکې په نيولو کې چې ستاسو د نيکونو څښتن خدای تاسو ته درکړې ده سستي کوئ؟ ٤ د هرې قبيلې څخه درې درې تنه وټاکئ. زه به هغوی ولېږم چې ټول هېواد وګوري او هغه سيمه اندازه کړي چې هغوی به يې د خپل ملکيت په توګه ترلاسه کوي. بيا دې هغوی بېرته ماته راشي. ٥ د هغوی په منځ کې به دا ځمکه په اوو برخو ووېشل شي. د يهودا قبيله به په خپله سيمه يعنې په جنوب کې پاتې شي او د يوسف اولاده به په خپله سيمه يعنې شمال کې پاتې شي. ٦ وروسته له هغې چې تاسو د ځمکې د اوو برخو تشریح وليکئ، ماته يې دلته راوړئ او زه به د خپل څښتن خدای په حضور کې

ستاسو دپاره پچه واچوم. (۷) خو بياهم لاويان به ستاسو د پاتې خلکو سره د ځمکې برخه ترلاسه نه کړي، ځکه چې د هغوی برخه څښتن ته د کاهنانو په توگه خدمت کول دي. البته د جاد، روبين او د ختيځې منسي قبيلو لا مخکې د اردن د سيند په ختيځ کې خپله ځمکه ترلاسه کړې ده، هغه ځمکه د څښتن خدمتگار يعنې موسی هغوی ته ورکړې ده. <

(۸) څنگه چې هغه نفر د هغې ځمکې د نقشي اخيستلو دپاره روان شول نو يوشع هغوی ته وويل: >لاړ شئ او د ټولې خاورې اندازه واخلي او د هغه بيان وليکئ. بيا ماته راشئ او زه به دلته په شيلوه کې د څښتن په حضور کې ستاسو دپاره پچه واچوم. < (۹) هغه نفر لاړل او په ټول هېواد کې وگرځېدل او دا يې وليکل چې هغوی څنگه هغه ځمکه په اوو برخو ووېشله او د بنارگوټو لست يې جوړ کړ. بيا هغوی بېرته يوشع ته چې د شيلوه په کمپ کې ؤ راستانه شول. (۱۰) بيا يوشع د هغوی دپاره په شيلوه کې د څښتن په حضور کې پچه واچوله او د اسرايلو هرې پاتې قبيلې ته يې د ځمکې يوه ټاکلې برخه ورکړه.

د بنيامين قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

(۱۱) اولنی قبيله چې د پچې په اساس يې ځمکه ترلاسه کړه هغه د بنيامين قبيله وه. د هغوی د طايفو ځمکه د يهودا او يوسف د قبيلو ترمنځ پرته وه. (۱۲) په شمال کې د هغوی سرحد د اردن له سيند څخه شروع شوی دی او بيا د اريحا په شمالي منځ څوړي باندې پورته تللی او په لوېديځ کې د غرنۍ سيمې په لار بيت آون ته نژدې دښتې ته رسېدلی دی. (۱۳) بيا دا سرحد هغه منځ څوړي ته چې د لوز (چې بيت ئيل هم بلل کېږي) جنوب خواته دی تللی دی. بيا هغه عطاروت ادار ته چې د ښکتنې بيت حورون په جنوب کې په غره باندې ؤ رسېدلی دی. (۱۴) بيا دا سرحد بلې خواته تللی، د دې غره د لوېديځې خوا څخه جنوب ته گرځېدلی او قریت بعل (قریت يعاريم) ته وتلی دی. هغه ځای د يهودا د قبيلې دی. دا لوېديځ سرحد ؤ. (۱۵) جنوبي سرحد د قریت يعاريم له غاړې څخه شروع شوی او

د نفتوح چينو ته رسېدلی دی. (۱۶) بيا دا سرحد د غره بېخ ته چې د هنوم درې ته مخامخ دی او د رفائيم د درې په شمال کې دی کوز شوی دی. له هغه ځای څخه جنوب خواته د هنوم د درې له لارې هغې غونډۍ ته چې د اورشلیم په جنوب کې ده تللی او بيا عين روجل ته رسېدلی دی. (۱۷) بيا د شمال خواته عين شمس ته گرځېدلی او بيا د جليلوت خواته چې د ادوميم غاښي ته مخامخ و وتلی دی. دا سرحد بيا د بوهن گټ ته کوز شوی دی (بوهن د روپين زوی و) (۱۸) او د هغې غونډۍ شمال خواته تېر شوی چې د اردن دره ورڅخه ښکاري. بيا دا سرحد درې ته کوز شوی دی، (۱۹) له هغه ځای څخه د بيت حجلي د غونډۍ د شمالي خوا څخه تېر شوی او د ارام درياب په شمال کې چېرته چې د اردن سيند ورسره يوځای کېږي ختم شوی دی. دا جنوبي سرحد و. (۲۰) د اردن سيند ختيځ سرحد و. دا د هغې خاورې سرحدونه وو چې د بنيامين د قبيلې طائفو د خپل ملکيت په توگه ترلاسه کړي وه.

(۲۱) د بنيامين د قبيلې د طائفو ښارگوټي دا وو: اريحا، بيت حجله، عيمق قصيص، (۲۲) بيت عربه، صمارايم، بيت ئيل، (۲۳) عويم، فاره، عفره، (۲۴) کفرعموني، عفني او جبع - د شاوخوا کليو سره دولس ښارگوټي. (۲۵) جبعون، رامه، بيروت، (۲۶) مصفه، کفيره، موصه، (۲۷) راقم، يرفئيل، تراله، (۲۸) صيله، آلف، ييوسي ښار (اورشلیم)، جبعه او قریت يعاريم - د شاوخوا کليو سره څوارلس ښارگوټي. دا هغه ځمکه وه چې د بنيامين د قبيلې طائفو د خپل ملکيت په توگه ترلاسه کړي وه.

د شمعون قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

۱۹ (۱) دوهمه پچه د شمعون د قبيلې د طائفو په نوم ووتله. د هغوی سيمه د يهودا په ځمکه کې پرته وه. (۲) په هغې کې دا ځايونه شامل وو: بئرشبع (شبع)، مولاده، (۳) حزر شوعال، باله، عاصم، (۴) التولد، بتول، حرما، (۵) صقلغ، بيت مرکبوت، حزر سوسه،

٦ بیت لباعوت او شاروحن - د شاوخوا کلیو سره دیارلس ښارگوټي.

٧ عین، رمون، عاتر او عاشان - د شاوخوا کلیو سره څلور ښارگوټي. ٨ په دې سیمه کې په جنوب کې تر بعلت بئیر (جنوبي رامه) پورې ټول ښارگوټي او کلي شامل وو. دا هغه ځمکه وه چې د شمعون د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه ترلاسه کړه. ٩ څرنګه چې د یهودا برخه د هغوی د اړتیا له اندازې څخه زیاته وه، نو د هغه د سیمې یوه برخه د شمعون قبیلې ته ورکړل شوه.

د زبولون قبیلې ته ورکړل شوي ځمکه

١٠ دریمه پچه د زبولون د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. هغه ځمکه چې هغوی ترلاسه کړه د سارید پورې رسېدله. ١١ دا سرحد له هغه ځای څخه په لوېدیځه خوا کې مرعله ته تللی او د دباشه پورې رسېدلی او یقنعام ته نژدې ویالې ته تللی دی. ١٢ دا سرحد د سارید ختیځې خواته د کسلوت تابور د سیمې پولې ته ګرځېدلی او دابره ته راوتلی او پورته تر یافیع پورې رسېدلی دی. ١٣ بیا دا سرحد د ختیځ په لوري جت حافر او عت قاصین ته تللی، رمون ته راوتلی او د نیعه په لوري ګرځېدلی دی. ١٤ په شمال کې دا سرحد د حناتون په لوري ګرځېدلی او د یفتحئیل په دره کې ختم شوی دی. ١٥ زبولون د شاوخوا کلیو سره دولس ښارگوټي درلودل. د هغو څخه ځینې یې دا وو: قطه، نهلال، شمرون، یداله او بیت لحم. ١٦ دا ښارگوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د زبولون د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه ترلاسه کړه.

د یساکار قبیلې ته ورکړل شوي ځمکه

١٧ څلورمه پچه د یساکار د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. ١٨ د هغوی په سیمه کې دا ځایونه شامل وو: یزرعیل، کسلوت، شونم، ١٩ حفارایم، شیئون، اناحره، ٢٠ ربیت،

قشيون، آبص، (٢١) رمه، عين جنيم، عين حده او بيت فسيس. (٢٢) او دا سرحد د تابور غره، شحصيمه او بيت شمس ته رسېدلی او د اردن د سيند سره ختم شوی دی. په هغه کې شپاړس ښارگوټي د هغو د شاوخوا کليو سره شامل وو. (٢٣) دا ښارگوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د يساکار د قبيلې طايفو د خپل ملکيت په توگه ترلاسه کړه.

د اشير قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

(٢٤) پنځمه پچه د اشير د قبيلې د طايفو په نوم ووتله. (٢٥) د هغوی په سيمه کې دا ځايونه شامل وو: حلقات، حلي، باطن، اکشاف، (٢٦) الملک، عمعاد او مشال. په لوېديځ کې دا سرحد کرمل او شیحور لښه ته رسېده. (٢٧) بيا له هغه ځای څخه ختيځې خواته بيت داجون ته گرځېدلی، د زبولون او د يفتحييل تر درې پورې رسېدلی دی او په شمال کې بيت عامق او نعييل ته راوتلی دی. دا سرحد د شمال په لوري کابول، (٢٨) عبرون، رحوب، حمون، قانه او تر لوی صيدون پورې غزېدلی دی. (٢٩) دا سرحد بيا رame ته گرځېدلی او د صور قوي دېوال لرونکي ښار ته رسېده. بيا هغه حوسه ته گرځېدلی او د مديترانې په بحيره کې ختم شوی دی. په دې سيمه کې محالاب، اکزيب، (٣٠) عمه، عفيق او رحوب شامل وو. د شاوخوا کليو سره دوه ويشت ښارگوټي وو. (٣١) دا ښارگوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د اشير د قبيلې طايفو د خپل ملکيت په توگه ترلاسه کړه.

د نفتالي قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

(٣٢) شپږمه پچه د نفتالي د قبيلې د طايفو په نوم ووتله: (٣٣) د هغوی سرحد د حالف او په صعنيم کې د خپرې د ونې څخه تېر شوی او د ادامي ناقب او بينييل څخه تر لقوم پورې رسېده او د اردن د سيند سره ختم شوی و. (٣٤) په هغه ځای کې دا سرحد لوېديځې خواته د ازنوت تابور په لور گرځېدلی او په حقوق کې راوتلی دی. هغه په جنوب کې د زبولون

سیمې ته، په لوېدیځ کې د اشیر سیمې ته او په ختیځ کې د اردن سیند ته رسېدلی دی. (۳۵)
 هغه قوي دېوال لرونکي ښارگوټي دا وو: صډیم، صیر، حمت، رقت، کنارت، (۳۶) ادامه،
 رامه، حاصور، (۳۷) قادش، ادرعي، عین حاصور، (۳۸) یرون، مجدلیل، حوریم، بیت عنات
 او بیت شمس. د شاوخوا کلیو سره نولس ښارگوټي وو. (۳۹) دا ښارگوټي او د هغو کلي په
 هغې ځمکه کې وو چې د نفتالي د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه ترلاسه کړه.

د دان قبیلې ته ورکړل شوي ځمکه

(۴۰) اوومه پچه د دان د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. (۴۱) د هغوی په سیمه کې دا ځایونه
 شامل وو: زرعه، اشتاول، غیر شمس، (۴۲) شعلین، ایالون، یتله، (۴۳) ایلون، تمنه، عقرون،
 (۴۴) التقي، جبتون، بعله، (۴۵) یهود، بني برق، جت رمون، (۴۶) میاه یرقون او رقون د هغې
 سیمې سره چې یافا ته مخامخ وه.

(۴۷) - (۴۸) د دان طایفو دا خاوره او دا ښارگوټي د هغو د شاوخوا کلیو سره د خپل ملکیت
 په توګه ترلاسه کړل. څه موده وروسته کله چې دښمنانو هغوی مجبور کړل چې خپله
 قبیلوي خاوره پرېږدي، نو هغوی د لشم ښارگوټي ته لاړل. په ښارگوټي باندې یې حمله
 وکړه، هغه یې ونیوه او د هغه ځای اوسېدونکي یې ووژل. بیا هغوی خپله هلته ځای په
 ځای شول، د هغه ښارگوټي نوم یې بدل کړ او د خپل نیکه دان په نوم یې یاد کړ.

د یوشع ځمکه

(۴۹) کله چې د اسراییلو قوم د ځمکې د وېشلو څخه وزگار شو، هغوی د نون زوی یوشع
 ته د ځمکې یوه برخه ورکړه چې د هغه شي. (۵۰) څنګه چې څښتن امر کړی ؤ، هغوی
 یوشع ته هغه ښارگوټي ورکړ چې هغه غوښتی ؤ، یعنې تمنه سارح چې د افرایم په غرنۍ
 سیمه کې ؤ. هغه دا ښارگوټي بیا ودان کړ او هلته ځای په ځای شو.

٥١) دا هغه سيمې وې چې العازار كاهن، يوشع او د اسراييلو د قبيلو د طايفو مشرانو په شيلوه كې د پچې په اساس ووپشلي. هغوی دا كار د خښتن په حضور كې د مقدسې خپمې په دروازه كې وكړ. په دې ډول هغوی د ځمكې وپش سرته ورساوه.

د پناه اخيستلو ښارونه

(شمېر ٣٥: ٩ - ٣٤ او تتنيه ١٩: ١ - ١٣)

٢٠) بيا خښتن يوشع ته وويل (٢) چې د اسراييلو قوم ته ووايه: >د پناه اخيستلو ښارونه چې د هغو په باره كې مې د موسى^١ په وسيله تاسو ته ويلي وو وټاكئ. (٣) نو هرڅوك چې په سهوې سره يو سړی ووژني، كولی شي هلته لاړ شي او د وژل شوي نفر د خپلوانو څخه وټبتي او خوندي پاتې شي. (٤) هغه كولی شي د دې ښارونو له جملې څخه يو ښار ته وټبتي، د ښار دروازې ته چې د قضاوت ځای دی ورشي او مشرانو ته دې د پېښې په هكله بيان وركړي. بيا به هغوی هغه نفر ته اجازه وركړي چې ښار ته وړ داخل شي او هغه ته د اوسېدلو دپاره ځای وركړي، ترڅو وكولی شي هلته پاتې شي. (٥) كه چېرې بدل اخيستونکی هغه تعقيب كړي، نو د هغه ښار خلک بايد په قتل باندې تورن نفر هغه ته په لاس ورنه كړي. هغوی بايد د هغه ساتنه وكړي ځكه هغه نفر يې په سهوې سره وژلی دی او مخكې يې ورسره كومه دښمني نه درلوده. (٦) هغه به په دې ښار كې تر هغه وخته پورې پاتې كېږي ترڅو په علني محاكمه كې بې گناه ثابت شي او تر هغې پورې چې مشر كاهن مړ شي. بيا هغه كولی شي چې بېرته خپل كور او خپل ښارگوتې ته يعنې له كوم ځای څخه چې هغه راتښتېدلی وي لاړ شي.<

٧) نو د اسراييلو قوم د جليل قادش چې د نفتالي په غرنۍ سيمه كې ؤ بېل كړ، شكيم يې د افرايم په غرنۍ سيمه كې او قریت اربع (حبرون) يې د يهودا په غرنۍ سيمه كې بېل كړ. (٨) د اردن د سيند په ختيځ كې د دښتې په لوړه جلگه باندې چې د اريحا ختيځې خواته

وه هغوی باصر وټاکه چې د روبین په سیمه کې ؤ، راموت یې په جلعاد کې چې د جاد په سیمه کې پروت ؤ وټاکه او جولان یې په باشان کې چې د منسی په سیمه کې پروت ؤ وټاکه. (۹) دا د پناه اخیستلو هغه ښارونه وو چې د اسراییلو د ټول قوم دپاره او د هغو بېگانه خلکو دپاره چې د هغوی په منع کې اوسېدل وټاکل شول. هرچا چې به په سهوې سره بل نفر واژه، هغه به د بدل اخیستونکي څخه هلته ساتنه ترلاسه کولی شوه. که چېرې هغه نفر اول د غونډې په مخکې نه ؤ ملامت شوی هغه یې نه شو وژلی.

د لایوانو دپاره ښارگوټي

(۱) - (۲) د لایوانو د کورنیو مشران العازار کاهن، د نون زوی یوشع او د اسراییلو د نورو قبیلو د کورنیو مشرانو ته شیلوه ته چې په کنعان کې وه ورغلل او هغوی ته یې وویل: <څښتن د موسیٰ په وسیله په تاسو باندې امر کړی دی چې مونږ ته د اوسېدلو دپاره ښارگوټي او زمونږ د څارویو دپاره څړځایونه راکړئ.> (۳) نو څنگه چې څښتن امر کړی ؤ، د اسراییلو قوم لایوانو ته د خپلو سیمو څخه ځینې ښارگوټي او څړځایونه ورکړل.

(۴) اولنی پچه د قهاتیانو د طایفو په نوم ووتله. هغو لایوانو ته چې د هارون کاهن له اولادې څخه وو هغوی ته د یهودا، شمعون او بنیامین د سیمو څخه دیارلس ښارگوټي ورکړل شول. (۵) د افرایم، دان او لوډیځې منسی د سیمو څخه لس ښارگوټي د قهات پاتې اولادې ته ورکړل شول.

(۶) د یساکار، اشیر، نفتالی او په باشان کې د ختیځې منسی د سیمو څخه د جرشون اولادې ته دیارلس ښارگوټي ورکړل شول.

(۷) د مراري د اولادې طایفو د روبین، جاد او زبولون د سیمو څخه دولس ښارگوټي

ترلاسه کړل.

۸ نو لکه څنگه چې څښتن د موسیٰ په وسیله امر کړی ؤ، د اسراییلو قوم د پچې په اساس لاویانو ته دا ښارگوټي د څړځایونو سره ورکړل.

۹-۱۰ دا د یهودا او شمعون د سیمو د هغو ښارگوټو نومونه دي کوم چې د هارون اولادې ته ورکړل شول (د هارون هغه اولاده چې د لاویانو د قهاتیانو د طایفو څخه وه). اولنی پچه د هغوی په نوم ووتله. ۱۱ هغوی ته یې د یهودا په غرنۍ سیمه کې قریت اربع (حبرون) د شاوخوا څړځایونو سره ورکړه (اربع د عناق پلار ؤ). ۱۲ خو هغوی د ښار شاوخوا پټي او کلي پخوا د یفنه زوی کالیب ته د هغه د ملکیت په توګه ورکړي وو.

۱۳ نو هغوی د هارون کاهن اولادې ته دا لاندې ښارگوټي ورکړل: حبرون (چې په قتل باندي تورن شوي نفر دپاره د پناه اخیستلو ښار ؤ)، لینه، ۱۴ یتیر، اشتموع، ۱۵ حولون، دبیر، ۱۶ عین، یوطه او بیت شمس د هغو د څړځایونو سره - د یهودا او شمعون د قبیلو څخه نهه ښارگوټي. ۱۷ د بنیامین د سیمې څخه یې هغوی ته جبعون، جبع، ۱۸ عناتوت او علمون د هغو د څړځایونو سره ورکړل. دا څلور ښارگوټي وو. ۱۹ د کاهنانو یعني د هارون د اولادې دپاره د څړځایونو سره ټول دیارلس ښارگوټي ورکړل شول.

۲۰ د لاویانو د قهاتیانو پاتي طایفو ته د افرایم د سیمې څخه یو څو ښارگوټي ورکړل شول. ۲۱ هغوی ته د افرایم په غرنۍ سیمه کې دا څلور ښارگوټي ورکړل شول: شکیم (چې په قتل باندي تورن شوي نفر دپاره د پناه اخیستلو ښار ؤ)، جازر، ۲۲ قصبایم او بیت حورون د هغو د څړځایونو سره. ۲۳ همدارنگه هغوی د دان د سیمې څخه دا څلور ښارگوټي ترلاسه کړل: التقي، جبتون، ۲۴ ایالون او جت رمون د هغو د څړځایونو سره. ۲۵ هغوی د لوېدیځې نیمې منسي د سیمې څخه دوه ښارگوټي ترلاسه کړل: تعنک او جت رمون د هغو د څړځایونو سره. ۲۶ دا ټول لس ښارگوټي د هغو د څړځایونو سره د

قهاټيانو پاتې طايفو ته ورکړل شول.

٢٧ د لاويانو د جرشونيانو طايفو ته لاندیني ښارگوټي ورکړل شول: د ختيځې نيمې منسي د سيمي څخه جولان چې په باشان کې ؤ (چې په قتل باندې تورن شوي نفر دپاره د پناه اخیستلو ښار ؤ) او بعشتره د هغو د څړځايونو سره - دوه ښارگوټي. ٢٨ د يساکار له سيمي څخه قشيون، دابره، ٢٩ یرموت او عين جنيم د هغو د څړځايونو سره - څلور ښارگوټي. ٣٠ د اشیر له سيمي څخه مشال، عبدون، ٣١ حلقات او رحوب د هغو د څړځايونو سره - څلور ښارگوټي. ٣٢ د نفتالي له سيمي څخه قادش په جليل کې (چې په قتل باندې تورن شوي نفر دپاره د پناه اخیستلو ښار ؤ)، حموت دور او قرتان د هغو د څړځايونو سره - درې ښارگوټي. ٣٣ د جرشونيانو د طايفو ټول ښارگوټي د هغو د څړځايونو سره ديارلسو ته رسېدل.

٣٤ د مراريانو طايفو (پاتې لاويانو) ته لاندیني ښارگوټي ورکړل شول: د زبولون د سيمي څخه يقنعام، قرته، ٣٥ دمنه او نحلل د هغو د څړځايونو سره - څلور ښارگوټي. ٣٦ د روبين له سيمي څخه باصر، ياهص، ٣٧ قدیموت او ميفاعت د هغو د څړځايونو سره - څلور ښارگوټي. ٣٨ د جاد له سيمي څخه راموت په جلعاد کې (چې په قتل باندې تورن شوي نفر دپاره د پناه اخیستلو ښار ؤ)، محنايم، ٣٩ حشبون او يعزير د هغو د څړځايونو سره - ټول څلور ښارگوټي. ٤٠ د ټولو ښارگوټو شمېر چې د مراريانو طايفو يعنې پاتې لاويانو ته ورکړل شول دولسو ته رسېده.

٤١-٤٢ له هغې ځمکې څخه چې د اسراييلو خلکو ترلاسه کړې وه ټول اته څلوېښت ښارگوټي د هغو د شاوخوا څړځايونو سره لاويانو ته ورکړل شول.

په وعده شوې ځمکه کې د اسراییلو ځای په ځای کېدل

٤٣ نو څښتن اسراییلو ته هغه ټوله ځمکه ورکړه چې د هغوی د نیکونو سره یې کلکه وعده کړې وه. هغوی د دې ځمکې ملکیت ترلاسه کړ او هلته ځای په ځای شول. ٤٤ لکه څنګه چې څښتن د هغوی د نیکونو سره وعده کړې وه، هغه د هغوی په ټوله خاوره کې ارامي راوستله. د هغوی یو دښمن هم نه شو کولی چې د هغوی په مقابل کې ودریږي، ځکه چې څښتن اسراییلیانو ته په خپلو ټولو دښمنانو باندې بری ورکړی و. ٤٥ څښتن چې کومې وعده د اسراییلو د قوم سره کړې وې، هغه ټولې یې سرته ورسولې.

د ختیځو قبیلو خپلو کورونو ته ستنېدنه

٢٢ ١ بیا یوشع د روبین، جاد او ختیځې منسی د قبیلو خلک راوغوښتل. ٢ یوشع هغوی ته وویل: >تاسو هغه ټول کارونه کړي دي چې د څښتن خدمتګار موسی^١ درته حکم کړی و او زما ټولو امرونو ته مو غاړه ایښې ده. ٣ که څه هم جنګ زیات اوږد شو خو تاسو په دې موده کې خپل اسراییلی ورونه پرېښودلي نه دي او کومه دنده چې ستاسو څښتن خدای تاسو ته سپارلې وه هغه مو سرته رسولې ده. ٤ اوس ستاسو څښتن خدای د خپلې وعده سره سم ستاسو ورونو ته ارامي ورکړې ده. نو بېرته خپلو کورونو یعنې هغې ځمکې ته لاړ شئ چې د اردن د سیند په ختیځ کې ده او د څښتن خدمتګار موسی^١ تاسو ته درکړې ده. ٥ تاسو په غور سره د هغو ټولو شیانو څخه اطاعت کوئ چې موسی^١ په تاسو باندې امر کړی دی: د خپل څښتن خدای سره مینه کوئ او د هغه رضا پوره کوئ. د هغه امرونو ته غاړه ږدئ، هغه ته وفادار اوسئ او د زړه له کومې او په خپل ټول توان سره د هغه خدمت کوئ. < ٦-٨ یوشع هغوی ته برکت ورکړ او په دې خبرو سره یې خپلو کورونو ته ولېږل: >تاسو د ډېرې شتمنۍ، زیاتو څارویو، سپینو زرو، سرو زرو، برنجو،

اوسپنو او ډېرو کالیو سره بېرته خپلو کورونو ته حئی. تاسو چې کوم شیان له خپلو دښمنانو څخه نیولي دي هغه د خپلو قبیلو د خلکو سره ووېشي. < بیا هغوی خپلو کورونو ته روان شول.

موسی' د منسي نیمې قبیلې ته د اردن د سیند ختیځې خواته په باشان کې ځمکه ورکړه، خو بلې نیمایي ته یوشع د اردن د سیند په لوېدیځ کې د نورو قبیلو په څنگ کې ځمکه ورکړه.

٩ نو د روپین او جاد د قبیلو او د ختیځې منسي د قبیلې خلک بېرته خپلو کورونو ته لاړل. هغوی د اسراییلو پاتې خلک په شیلوه کې چې په کنعان کې وه پرېښودل او خپلې خاورې ته چې د جلعاد خاوره وه لاړل. دا خاوره هغوی د څښتن د امر سره سم چې د موسی' په وسیله یې کړی و نیولې وه.

د اردن د سیند په غاړه د قربانی ځای

١٠-١١ کله چې د روپین، جاد او ختیځې منسي قبیلې د اردن د درې لوېدیځې غاړې ته ورسېدلې نو د سیند په غاړه یې یوه ډېره لویه قربانگاه جوړه کړه. کله چې نورو اسراییلیانو واورېدل چې دې قبیلو څه کړي دي، ١٢ نو د لوېدیځو قبیلو ټول خلک په شیلوه کې سره راغونډ شول چې لاړ شي او د ختیځو قبیلو سره وجنگېږي.

١٣ نو د اسراییلو خلکو د العازار کاهن زوی فینحاس د جلعاد خاورې ته د روپین، جاد او د ختیځې منسي قبیلو ته ولېږه. ١٤ نو د فینحاس سره لس مشران لاړل، د هرې لوېدیځې قبیلې څخه یو یو نفر یعنی د هغوی د کورنیو د مشرانو څخه یو یو نفر. ١٥ کله چې هغوی د جلعاد خاورې ته د روپین، جاد او ختیځې منسي خلکو ته ورغلل، ١٦ هغوی وویل: <مونږ د څښتن د ټول قوم له خوا خبرې کوو: تاسو ولې د اسراییلو د څښتن خدای په مقابل کې داسې بد کار کړی دی؟ تاسو د خپلو ځانونو دپاره د دې قربانگاه په

جوړولو سره د هغه په مقابل کې سرکشي کړې ده! تاسو نور د هغه پیروان نه یاست. (۱۷)

په فغور کې زمونږ گناه درپه یاده کړئ. آیا زمونږ دپاره هغه بس نه وه؟ سره له دې چې د خښتن په قوم باندې وبا نازل شو، خو تر نن ورځې پورې مونږ د هغې گناه څخه خپل ځانونه پاک کړي نه دي. (۱۸) آیا تاسو اوس غواړئ چې د خښتن د پیروۍ څخه انکار وکړئ؟ که چېرې تاسو نن د خښتن په مقابل کې سرکشي وکړئ، سبا به هغه د اسراییلو په ټول قوم باندې په قهر شي. (۱۹) خو که چېرې ستاسو خاوره د عبادت دپاره مناسبه نه وي، نو د خښتن ځمکې ته راشئ چې د هغه مقدسه څپمه په کې ولاړه ده او زمونږ په منځ کې ځمکه واخلي. مگر د خښتن په مقابل کې سرکشي مه کوئ او زمونږ د خښتن خدای په قربانگاه سربېره د بلې قربانگاه په جوړولو سره مونږ مه گناهکاروئ. (۲۰) آیا هغه څه چې د عخان سره وشول هغه مو په یاد دي؟ خښتن مونږ ته ویلي وو: د اریحا د ښار ټول شیان له منځه یوسی، خو عخان د خښتن د امر څخه سرغړونه وکړه او خښتن مونږ ټولو ته سزا راکړه. عخان د خپلو کړو له کبله مړ شو او نور ډېر اسراییلیان هم د عخان د گناه له کبله مړه شول.

(۲۱) د روبین، جاد او ختیځې منسي د قبیلو خلکو د لوېدیځو قبیلو استازو ته په ځواب کې وویل: (۲۲) >خښتن یوازینی قوي خدای دی! مونږ د هغه څخه غوښتنه کوو چې زمونږ شاهد اوسي! هغه پوهیږي چې مونږ ولې داسې کار کړی دی او مونږ غواړو چې تاسو هم ورباندې پوه شئ! که چېرې مونږ د خښتن په مقابل کې سرکشي کړې وي او د هغه سره مو خپل لوظ مات کړی وي، نو خښتن دې نور مونږ ژوندي نه پرېږدي. (۲۳) که چېرې مونږ د خښتن څخه پیروي کول پرې ایښي وي او خپله قربانگاه مو جوړه کړې وي چې په هغې باندې سوزېدونکې نذرانې یا د غلو دانو یا د سلامتی نذرانې وړاندې کړو، نو پرېږدئ چې خښتن په خپله مونږ ته سزا راکړي. (۲۴) نه! مونږ د دې وېرې له کبله دا کار وکړ چې کېدای شي یوه ورځ ستاسو اولاده زمونږ اولادې ته ووايي چې تاسو څه حق لرئ چې د اسراییلو د خښتن خدای عبادت کوئ؟ (۲۵) خښتن د اردن له سیند څخه زمونږ او ستاسو

يعنې د روبين او جاد د خلكو ترمنځ يو سرحد جوړ كړ. تاسو د خښتن سره هېڅ كار نه لری. بيا كېدای شي چې ستاسو اولاده زمونږ اولاده د خښتن د عبادت څخه منع كړي. (۲۶)

نو مونږ د قربانۍ د ځای د جوړولو پرېكړه وكړه، نه د سوزېدونكو نذرانو دپاره او نه د قربانيو دپاره، (۲۷) بلكه دا به زمونږ او ستاسو د خلكو دپاره او زمونږ څخه وروسته نسلونو دپاره يوه نښه وي چې مونږ به د خښتن د مقدسې خېمې په منځ كې د سوزېدونكو نذرانو، قربانيو او سلامتۍ د نذرانو په وړاندې كولو سره د هغه عبادت كوو. بيا به په راتلونكي كې ستاسو اولاده نه شي كولی چې زمونږ اولادې ته داسې ووايي چې تاسو د خښتن عبادت نه شئ كولی. (۲۸) مونږ فكر كاوه چې كه چېرې داسې وشي، امکان لري چې زمونږ اولاده ووايي چې گورئ! زمونږ نيكونو د خښتن د قربانۍ د ځای په شان يوه نمونه جوړه كړه. دا د سوزېدونكو نذرانو يا د قربانيو دپاره نه، بلكه هغه يې د دې دپاره جوړه كړې ده چې دا وښايي چې مونږ هم ستاسو په شان د خښتن خلك يو. (۲۹) مونږ به په يقين سره د خښتن په مقابل كې سرکشي ونه كړو او نه به د قربانۍ د ځای په جوړولو سره چې په هغه باندې نذرانې يا قربانۍ وړاندې كړو، د هغه پيروي كول پرېږدو. مونږ به بله داسې قربانگه جوړه نه كړو چې زمونږ د خښتن خدای د قربانگه ځای ونيسي كومه چې د هغه د مقدسې خېمې په منځ كې ده.

(۳۰) فينحاس كاهن او د لوېديځو قبيلو لسو مشرانو چې د هغه سره وو د روبين، جاد او ختيځې منسي د قبيلو د خلكو خبرې واورېدې او هغوی قانع شول. (۳۱) فينحاس هغوی ته وويل: >اوس مونږ په دې پوه شو چې خښتن زمونږ سره مل دی. تاسو د هغه په مقابل كې سرکشي نه ده كړې بلكه د اسراييلو قوم مو د خښتن د سزا څخه ژغورلی دی.<

(۳۲) بيا فينحاس او د لوېديځو قبيلو مشران بېرته د کنعان خاورې ته راستانه شول او څه چې پېښ شوي وو هغه يې د اسراييلو خلكو ته بيان كړل. (۳۳) اسراييليان قانع شول او د خدای ستاينه يې وكړه. هغوی نور داسې خبرې نه كولې چې د روبين او جاد د خلكو سره

جنگ وکړي او د هغوی خاوره له منځه یوسي.

۳۴ د روښین او جاد خلکو وویل: <دا قربانگه زموږ د ټولو ترمنځ شاهد ده چې څښتن زموږ خدای دی.> نو هغه قربانگه یې د شاهد په نوم یاده کړه.

اسرايیلو ته د یوشع اخرنی خبرې

۲۳ ۱ وروسته له اوږدې مودې څښتن اسرايیلو ته د شاوخوا ټولو دښمنانو څخه ارامي ورکړه. په دې وخت کې یوشع ډېر زوړ شوی ؤ. ۲ هغه ټول اسرايیلیان یعنې د هغوی سپین ږيري، مشران، قاضیان او ماموران راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: <زه اوس ډېر زوړ شوی یم. ۳ تاسو ولیدل چې ستاسو څښتن خدای ستاسو په خاطر په دې ټولو قومونو باندې څه وکړل. هغه په خپله ستاسو دپاره جگړه وکړه. ۴ ما ستاسو قبیلو ته ټوله ځمکه په ختیځ کې د اردن له سیند څخه په لوېدیځ کې د مدیترانې تر بحیرې پورې ورکړه. ما تاسو ته د هغو ټولو قومونو ځمکه چې مخکې موږ فتح کړې وه درکړې ده او همدارنگه د هغو قومونو ځمکه چې تر اوسه پورې لا موږ فتح کړې نه ده. ۵ ستاسو څښتن خدای به هغوی ستاسو په مقابل کې په شا تگ ته مجبور کړي او څنگه چې تاسو مخکې ځئ هغوی به وشړي. لکه څنگه چې هغه ستاسو سره وعده کړې ده، تاسو به د هغوی ځمکه ونیسئ. ۶ تاسو قوي اوسئ او هرڅه چې د موسیٰ په تورات کې لیکل شوي دي، هغو ته په غور سره غاړه کېږدئ او هغه سرته ورسوئ. د هغو یوه برخه هم له نظره مه غورزوئ. ۷ پام کوئ د هغو قومونو سره چې ستاسو په منځ کې پاتې دي ملگرتیا ونه کړئ او د هغوی خدایانو ته عبادت مه کوئ. هغوی ته دعا مه کوئ او په قسم خوړلو کې د هغوی نومونه مه اخلئ. ۸ د هغې په ځای، د خپل څښتن خدای سره وفاداره اوسئ لکه څنگه چې تر اوسه پورې ورسره وفاداره یئ. ۹ څښتن لوی او

قدرتمند قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې کړي دي او تر نن ورځې پورې هیچا دا توان نه دی موندلی چې ستاسو په مقابل کې ودرېږي. (۱۰) ستاسو څخه هر یو کولی شي چې د دښمن زرو تنو ته ماتې ورکړي، ځکه چې ستاسو څښتن خدای د خپلې وعدې سره سم ستاسو دپاره جگړه کوي. (۱۱) بیا زیات متوجه اوسئ چې د خپل څښتن خدای سره مینه وکړئ. (۱۲) که چېرې تاسو بې وفایي وکړئ او د هغو قومونو سره یوځای شئ چې تر اوسه پورې ستاسو په منځ کې پاتې دي او د هغوی سره ودونه وکړئ، نو بیا باور ولرئ چې څښتن خدای به نور دا قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې نه کړي. بلکه هغوی به ستاسو دپاره د دام یا د لومې په شان خطرناک شي او ستاسو د شاگانو دپاره به د قمچینې په شان شي او ستاسو په سترگو کې به د اغزیو په شان شي. او دا به تر هغه وخته پورې دوام ومومي ترڅو ستاسو څخه هیڅوک په دې نښې ځمکه کې چې خپل څښتن خدای درته درکړې ده پاتې نه شي.

(۱۴) اوس زما د مړینې وخت رارسېدلی دی. تاسو هر یو په خپل زړه کې پوهېږئ چې ستاسو څښتن خدای تاسو ته هغه ټول نښه شیان درکړي دي د کومو وعده یې چې کړې وه. هره وعده چې هغه کړې ده، هغه پوره شوې ده او یوه وعده یې هم ماته شوې نه ده. (۱۵) خو لکه څنګه چې زمونږ څښتن خدای ستاسو سره د ټولو نښو شیانو وعده کړې ده او هغه یې سرته رسولې ده، نو هماغسې هغه به په تاسو باندې ټولې بدې هم راولي ترڅو تاسو له دې نښې ځمکې څخه چې هغه تاسو ته درکړې ده ورک کړي. (۱۶) که چېرې تاسو هغه لوظ مات کړئ چې د هغه امر یې په تاسو باندې کړی دی او د نورو خدایانو خدمت او عبادت وکړئ، بیا به هغه په قهر شي او تاسو ته به سزا درکړي او تاسو به ژر له هغې ځمکې څخه ورک شئ کومه چې زمونږ څښتن خدای تاسو ته درکړې ده. <

د شکیم په بنار کې د لوظ نوی کول

۲۴ (۱) یوشع په شکیم کې د اسراییلو ټولې قبیلې راغونډې کړې. هغه د اسراییلو سپین بریري، مشران، قاضیان او ماموران راوغوښتل. هغوی راغلل او د خدای په حضور کې ودرېدل. (۲) یوشع ټول قوم ته وویل: >د اسراییلو څښتن خدای داسې وایي: ډېره موده مخکې ستاسو نیکونه چې په هغو کې د ابراهیم او د ناحور پلار یعنې تارح شامل ؤ د فرات د سیند په بلې غاړې باندې اوسېدل او د نورو خدایانو عبادت به یې کاوه. (۳) بیا ما ستاسو نیکه ابراهیم د هغه ځای څخه یووړ او د کنعان په ټوله خاوره کې مې وگرځاوه. هغه ته مې اسحاق ورکړ او د اسحاق په وسیله مې هغه ته ډېره اولاده ورکړه. (۴) اسحاق ته مې دوه زامن ورکړل یعنې یعقوب او عیسو. عیسو ته مې د ادوم غرنی سیمه د هغه د ملکیت په توګه ورکړه، خو ستاسو نیکه یعقوب او د هغه اولادونه مصر ته لاړل. (۵) - (۶) وروسته ما موسی^۱ او د هغه ورور هارون ولېږل چې ستاسو د خلکو سره مرسته وکړي او په مصریانو باندې مې لوی عذاب نازل کړ. ما ستاسو نیکونه د مصر څخه راوویستل، خو مصریان په خپلو جنګي ګاډیو او اسونو باندې سپاره شول او ستاسو په نیکونو پسې شول او په هغوی پسې سرې بحیرې ته ورورسېدل. (۷) هغوی ماته د مرستې دپاره فریاد وکړ او ما د هغوی او مصریانو ترمنځ تیاره رامنځته کړه. په مصریانو باندې مې اوبه راوستلې او هغوی مې په دریاب کې غرق کړل. تاسو په خپلو سترګو ولیدل چې ما په مصر باندې څه وکړل.

له هغې وروسته تاسو ډېره موده په دښته کې اوسېدلئ. (۸) بیا مې تاسو هغې خاورې ته راوستلئ چې د اردن د سیند په ختیځ کې وه. هلته امریان اوسېدل او هغوی ستاسو سره جګړه وکړه، خو تاسو زما په مرسته هغوی ته ماتې ورکړه، هغوی مو له منځه یوړل او د هغوی خاوره مو ونیوله. (۹) کله چې د موآب پادشاه د صفور زوی بالاق ستاسو په مقابل کې ودرېد، هغه د بعور زوی بلعام راوغوښت او د هغه څخه یې وغوښتل چې په تاسو باندې لعنت ووايي. (۱۰) خو ما د بلعام خبرو ته غوږ ونه نیوه. هغه مې مجبور کړ چې تاسو ته

برکت درکړي. په دې ډول مې تاسو له بالاق څخه وژغورلئ. (۱۱) بیا تاسو د اردن له سیند څخه پورې وتلئ او اریحا ته راغلئ. د اریحا خلکو د اموریانو، فرزایانو، کنعانیانو، حیتیانو، جرجاشیانو، حویانو او یبوسیانو په شان ستاسو سره جگړه وکړه. خو ما تاسو ته په هغوی ټولو باندې بری درکړ. (۱۲) ستاسو دښمنان ستاسو څخه وتښتېدل، خو ستاسو د تورو، لیندو او غشو له کبله نه. ما ستاسو په دښمنانو کې سخته وېره راپیدا کړه او هغوی وتښتېدل لکه څنګه چې مې د هغو دوو اموریایي پادشاهانو سره کړي وو کوم چې د اردن د سیند په ختیځ کې اوسېدل. (۱۳) ما تاسو ته ځمکه درکړه په کومې باندې چې تاسو زیار نه و وېستلی او ښارونه مې درکړل چې هغه تاسو نه وو ودان کړي او اوس په هغو کې اوسېږئ. د انګورو او زیتونو د باغونو څخه خواږه خورئ کوم چې تاسو کرلي نه وو.

(۱۴) بیا یوشع وویل: <نو د څښتن څخه ووپرېږئ او په پوره وفادارۍ سره د هغه عبادت وکړئ. هغه بتان چې ستاسو نیکونو یې په مصر او د فرات د سیند په بله غاړه باندې عبادت کاوه لېرې گوزار کړئ او د څښتن عبادت وکړئ. (۱۵) که چېرې تاسو د هغه عبادت کول نه غواړئ، نو نن پرېکړه وکړئ چې د کومو خدایانو عبادت به کوئ. آیا د هغو خدایانو عبادت به کوئ چې ستاسو نیکونو یې د فرات د سیند په بله غاړه باندې عبادت کاوه او یا به د اموریانو د خدایانو چې تاسو اوس د هغوی په خاوره کې اوسېږئ عبادت کوئ. خو زه به د خپلې کورنۍ سره د څښتن عبادت کوم.>

(۱۶) قوم په ځواب کې وویل: <مونږ به هیڅکله داسې ونه کړو چې څښتن پرېږدو او د نورو خدایانو عبادت وکړو. (۱۷) دا په خپله زموږ څښتن خدای و چې مونږ یې د خپلو نیکونو سره د مصر څخه چې په کې غلامان وو راوویستلو او مونږ هغه معجزې ولیدلې چې هغه وښودلې. په خپل ټول سفر کې او د هغو ټولو قومونو په منځ کې چې مونږ ورڅخه تېرېدلو هغه وساتلو. (۱۸) څښتن زموږ له مخې څخه هغه ټول قومونه لېرې کړل چې په دې خاوره کې اوسېدل چې په هغو کې اموریان هم شامل وو. نو مونږ به هم د څښتن

عبادت او اطاعت کوو، ځکه چې هغه زمونږ خدای دی. <

۱۹) یوشع قوم ته وویل: <شاید تاسو د څښتن عبادت ونشئ کولی ځکه چې هغه سپېڅلی او غیرتي خدای دی. تاسو باید هغه ته پوره وفادار اوسئ. که چېرې تاسو د هغه په مقابل کې ګناه او سرکشي وکړئ نو هغه به تاسې ونه بخښي. > ۲۰) که چېرې تاسو هغه پرېږدئ او د نورو قومونو د بتانو عبادت وکړئ، هغه به ستاسو په ضد شي او تاسو ته به سزا درکړي. که څه هم مخکې هغه ستاسو سره ښه ؤ، خو تاسې به له منځه یوسي. <

۲۱) قوم یوشع ته وویل: <نه! مونږ به د څښتن عبادت او اطاعت کوو. >

۲۲) یوشع هغوی ته وویل: <تاسو د خپلو ځانونو شاهدان یئ. تاسو وویل چې مونږ د څښتن عبادت او اطاعت کول غوره کړي دي. >

هغوی وویل: <هو، مونږ شاهدان یو. >

۲۳) هغه غوښتنه وکړه: <خو لکه د هغو بتانو په شان چې نور قومونه یې عبادت کوي تاسو سره هم یو څه بتان شته. هغه لېرې گوزار کړئ او د اسراییلو د څښتن خدای سره د وفاداری لوظ وکړئ. >

۲۴) قوم یوشع ته وویل: <مونږ به یوازې د خپل څښتن خدای عبادت کوو او د هغه امرونو ته به غاړه ږدو. >

۲۵) په هغه ورځ یوشع په شکیم کې د اسراییلو د خلکو استازیتوب وکړ او د هغوی او څښتن ترمنځ یې یو تړون جوړ کړ او هغوی ته یې قوانین او اصول ورکړل چې ورڅخه پیروي وکړي. ۲۶) یوشع دا خبرې د خدای د قوانینو په کتاب کې ولیکلې. بیا هغه یوه لویه تیره واخیسته او د څښتن د عبادت په ځای کې یې د خپرې د ونې لاندې ودروله. ۲۷)

هغه ټول قوم ته وويل: <گورئ، دا تيره به زمونږ شاهده وي. دې تيرې هغه ټولې خبرې واورېدلې چې څښتن مونږ ته وکړې. نو که چېرې تاسو د خپل خدای څخه منکر شئ دا تيره به ستاسو په ضد شهادت ورکوي.> (۲۸) بيا يوشع قوم رخصت کړ او هر يو نفر د خپلې برخې ځمکې ته ورستون شو.

د يوشع او العازار مړينه

(۲۹) څه موده وروسته د څښتن خدمتگار د نون زوی يوشع د يوسلو لسو کالو په عمر مړ شو. (۳۰) هغه يې په خپله ځمکه کې په تمه سارح کې چې د افرايم په غرنۍ سيمه کې او د جاعش د غره په شمال کې وه، بنځ کړ.

(۳۱) ترڅو پورې چې يوشع ژوندی ؤ، د اسراييلو خلکو د څښتن عبادت او اطاعت کاوه. حتی د هغه د مړينې څخه وروسته هم ترڅو پورې چې د قوم هغه سپين ږيري ژوندي وو کومو چې د څښتن هغه ټول کارونه په خپلو سترگو ليدلي وو چې د اسراييلو دپاره يې کړي وو، هغوی څښتن ته وفادار پاتې شول.

(۳۲) د يوسف مړی چې د اسراييلو خلکو له مصر څخه راوړی ؤ، په شکيم کې په هغې ټوټه ځمکه کې بنځ کړای شو چې يعقوب د شکيم د ښار د بنسټ ايښودونکي حمور د زامنو څخه د سپينو زرو په سلو سکو باندې اخیستې وه. دا ځمکه د يوسف اولادې ته په ميراث پاتې شوه.

(۳۳) د هارون زوی العازار هم مړ شو او په جبعه کې چې د افرايم په غرنۍ سيمه کې يو ښارگوټی ؤ بنځ کړای شو، دا ښارگوټی د هغه زوی فينحاس ته ورکړل شوی ؤ.